

Dziennik Urzędowy L 344

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

28 grudnia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/885/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwineji Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów 1

Protokół uzgodniony pomiędzy Unią Europejską a Republiką Gwineji Bissau ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów 3

2011/886/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. dotycząca stanowiska, jakie Unia Europejska ma zająć w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG 31

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1385/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwineji Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej pomiędzy Stronami Umowie o partnerstwie w sprawie połowów 34

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2011/887/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA 36

2011/888/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych 38

2011/889/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 grudnia 2011 r. dotycząca pomocy finansowej Unii na rok 2012 na rzecz laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9521) 39

2011/890/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. ustanawiająca zasady utworzenia sieci właściwych organów krajowych odpowiedzialnych za e-Zdrowie, zarządzania nią i jej funkcjonowania 48

2011/891/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę 281-24-236x3006-210-23 (DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9532) ⁽¹⁾..... 51

2011/892/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MIR604xGA21 (SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9533) ⁽¹⁾..... 55

2011/893/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11xMIR604 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9535) ⁽¹⁾..... 59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 14 listopada 2011 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sprawie połowów

(2011/885/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 17 marca 2008 r. Rada przyjęła rozporządzenie Rady (WE) 241/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową o partnerstwie”).
- (2) Protokół ustalający uprawnienia do połowów i wkład finansowy przewidziane w wymienionym porozumieniu o partnerstwie stracił moc z dniem 15 czerwca 2011 r.
- (3) Unia wynegocjowała z Republiką Gwinei Bissau (zwaną dalej „Gwineą Bissau”) nowy protokół przyznający statkom UE uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem i jurysdykcją Republiki Gwinei Bissau w zakresie rybołówstwa (zwany dalej „Protokołem”).
- (4) W wyniku negocjacji Protokół został parafowany dnia 15 czerwca 2011 r.

(5) Aby statki UE mogły kontynuować działalność połowową, art. 14 Protokołu przewiduje jego tymczasowe stosowanie od dnia 16 czerwca 2011 r.

(6) Należy podpisać Protokół i stosować go tymczasowo, w oczekiwaniu na zakończenie odpowiednich procedur wymaganych do jej formalnego zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii Europejskiej do podpisania Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej między Stronami Umowie o partnerstwie w sprawie połowów (zwanego dalej „Protokołem”), z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Tekst Protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Protokół stosuje się tymczasowo od dnia 16 czerwca 2011 r. do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego zawarcia

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 49.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2011 r.

W imieniu Rady

M. SAWICKI

Przewodniczący

PROTOKÓŁ**uzgodniony pomiędzy Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowie o partnerstwie w sprawie połowów****Artykuł 1****Okres stosowania i uprawnienia do połowów**

1. Poczynając od dnia 16 czerwca 2011 r. i na okres jednego roku, uprawnienia do połowów przyznane na podstawie art. 5 i 6 umowy są następujące:

— skorupiaki i gatunki przydenne:

a) trawlerzy krewetkowe zamrażalnie: 4 400 GT rocznie;

b) trawlerzy zamrażalnie, trawlerzy do połowów ryb i głowonogów: 4 400 GT rocznie;

— gatunki daleko migrujące (gatunki wymienione w załączniku 1 do Konwencji Narodów Zjednoczonych z 1982 r.):

c) sejnery zamrażalnie do połowów tuńczyka i taklowce: 23 statki;

d) klipry tuńczykowe: 14 statków.

2. Ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem art. 5 i 6 niniejszego protokołu.

3. Na mocy art. 6 umowy statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą prowadzić działalność połowową na obszarach połowowych Gwinei Bissau tylko pod warunkiem posiadania licencji połowowej wydanej w ramach niniejszego protokołu i na warunkach opisanych w załącznikach do niniejszego protokołu.

Artykuł 2**Rekompensata finansowa i wkład szczególny – warunki wypłaty**

1. Rekompensatę finansową, o której mowa w art. 7 umowy, ustala się na okres, o którym mowa w art. 1 protokołu, na kwotę 7 mln EUR rocznie.

2. Jednakże w przypadku zwiększenia wykorzystania przez statki UE uprawnień do połowów przewidzianych w art. 1 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego protokołu Unia przekazuje Gwinei Bissau dodatkową kwotę pieniężną proporcjonalną do takiego zwiększenia, w granicach uprawnień do połowów ustalonych w niniejszym protokole, do maksymalnej wysokości 1 mln EUR rocznie. Strony uzgadniają, że okres odniesienia, wskaźnik bazowy oraz szczegółowe mechanizmy wypłaty zostaną przez

nie określone w ramach wspólnego komitetu, najpóźniej w terminie trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego protokołu.

3. Ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 5, 6, 7, 8, 9, 11 i 12 niniejszego protokołu.

4. Rekompensata finansowa ustalona w ust. 1 jest wypłacana przez Unię do dnia 15 marca 2012 r.

5. Z zastrzeżeniem postanowień art. 8 niniejszego protokołu, przeznaczenie budżetowe rekompensaty jest określone w ramach ustawy budżetowej Gwinei Bissau i w związku z tym należy do wyłącznych kompetencji Gwinei Bissau.

6. Do kwoty, o której mowa w ust. 1, dodaje się szczególnie wkład Unii w wysokości 500 000 EUR rocznie przeznaczony na wprowadzenie systemu sanitarnego i fitosanitarnego dotyczącego produktów rybołówstwa. Strony mogą jednak w razie potrzeby zdecydować o przeznaczeniu części tego wkładu szczególnie również na cele wzmocnienia systemu monitorowania, kontroli i nadzoru na obszarach połowowych Gwinei Bissau. Wkładem tym zarządza się zgodnie z postanowieniami art. 3 niniejszego protokołu.

7. Nie naruszając postanowień art. 3 niniejszego protokołu, wkład szczególny, o którym mowa w ust. 6, jest wypłacany najpóźniej dnia 15 marca 2012 r.

8. Płatności przewidziane w niniejszym artykule są przelewane na odrębny rachunek skarbu państwa otwarty w banku centralnym Gwinei Bissau. Dane dotyczące rachunku są przekazywane corocznie przez Ministerstwo.

Artykuł 3**Wkład szczególny na cele poprawy warunków sanitarnych i fitosanitarnych produktów rybołówstwa oraz na cele systemu monitorowania, kontroli i nadzoru połowów**

1. Wkład szczególny Unii, o którym mowa w art. 2 ust. 6 niniejszego protokołu, przeznacza się w szczególności na cele dostosowania do norm sanitarnych sektora gospodarki rybnej i, jeżeli zachodzi taka konieczność, na cele polityki monitorowania, kontroli i nadzoru prowadzonej przez Gwineę Bissau.

2. Zarządzanie tą kwotą należy do odpowiedzialności Gwinei Bissau i opiera się na określeniu przez Strony, za obopólną zgodą, środków do realizacji oraz wiążącego się z tymi środkami programowania rocznego.

3. Bez uszczerbku dla określenia przez Strony celów oraz zgodnie z postanowieniami art. 8 i 9 niniejszego protokołu Strony postanawiają skoncentrować swoje wysiłki na:

- a) wszelkich działaniach mających na celu poprawę warunków sanitarnych i fitosanitarnych produktów rybołówstwa, w tym wzmocnienie roli właściwych organów, dostosowanie do standardów CIPA (ISO 9000), szkolenie urzędników oraz dostosowywanie niezbędnych ram prawnych; oraz, tam gdzie to konieczne:
- b) wszelkich działaniach mających na celu monitorowanie, kontrolę i nadzór połowów, w tym nadzór na wodach Gwinei Bissau prowadzony na morzu lub nadzór powietrzny, wdrażanie satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS) rybackich, poprawę ram prawnych oraz ich stosowanie w zakresie dotyczącym naruszeń.

4. Szczegółowe sprawozdanie roczne jest przedkładane do zatwierdzenia wspólnemu komitetowi przewidzianemu w art. 10 umowy.

5. Unia zastrzega sobie jednak prawo do wstrzymania wypłaty wkładu szczególnego przewidzianego w art. 2 ust. 6 niniejszego protokołu już w pierwszym roku obowiązywania protokołu, w przypadku rozbieżności zdań w kwestii programowania działań lub gdy osiągnięte wyniki (z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych) nie są zgodne z programowaniem.

Artykuł 4

Współpraca naukowa

1. Strony podejmują działania mające na celu wspieranie odpowiedzialnego rybołówstwa w obszarze połowowym Gwinei Bissau w oparciu o zasady zrównoważonego i odpowiedzialnego zarządzania, przede wszystkim poprzez wspieranie współpracy na poziomie podregionów w zakresie odpowiedzialnego rybołówstwa, w szczególności w ramach Podregionalnej Komisji ds. Rybołówstwa (CSRP).

2. W okresie obowiązywania niniejszego protokołu Strony prowadzą współpracę mającą na celu pogłębienie określonych zagadnień związanych ze zmianą stanu zasobów na obszarach połowowych Gwinei Bissau. W tym celu, zgodnie z art. 4 ust. 1 umowy, przynajmniej raz w roku zwoływane jest spotkanie komitetu naukowego. Na wniosek jednej ze Stron i jeśli zaistnieje taka konieczność w związku z niniejszym protokołem, inne posiedzenia tego komitetu naukowego również mogą być zwoływane.

3. Strony, w oparciu o wnioski ze wspólnego corocznego posiedzenia naukowego oraz zalecenia i uchwały przyjęte przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) oraz przez inne organizacje regionalne lub międzynarodowe z tego sektora, których członkami są Strony lub w których są reprezentowane, przeprowadzają konsultacje w ramach wspólnego komitetu

przewidzianego w art. 10 umowy w celu podjęcia, w razie potrzeby i za obopólną zgodą, środków mających na celu zrównoważone zarządzanie zasobami rybackimi.

Artykuł 5

Zmiana uprawnień do połowów

1. Uprawnienia do połowów ustalone w art. 1 mogą zostać zwiększone za obopólną zgodą Stron, jeżeli na podstawie wniosków wspólnego corocznego posiedzenia naukowego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 umowy, zwiększenie takie nie naruszy zrównoważonego zarządzania zasobami Gwinei Bissau. W takim przypadku rekompensata finansowa ustalona w art. 2 ust. 1, zostaje zwiększona proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Całkowita kwota rekompensaty finansowej wypłacana przez Unię Europejską nie może jednak przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 1.

2. W przypadku natomiast gdy Strony uzgodnią przyjęcie środków, o których mowa w art. 4 ust. 2 umowy, co pociąga za sobą zmniejszenie uprawnień do połowów ustalonych w art. 1, rekompensata finansowa zostaje zmniejszona proporcjonalnie i *pro rata temporis*. Bez uszczerbku dla art. 8 niniejszego protokołu rekompensata finansowa mogłaby być zawieszona przez Unię Europejską w przypadku, gdy żadne z uprawnień do połowów określonych w tym protokole nie mogłoby być wykorzystane w całości.

3. Uprawnienia do połowów przydzielone różnym kategoriom statków również mogą ulegać zmianie za obopólną zgodą Stron, pod warunkiem że zmiany te są zgodne z ewentualnymi zaleceniami wydanymi na wspólnym corocznym posiedzeniu komitetu naukowego dotyczącymi zarządzania zasobami, na które taka zmiana przydziałów może mieć wpływ. Strony uzgadniają, że wysokość rekompensaty finansowej zostanie odpowiednio dostosowana, jeżeli będzie to uzasadnione zmianą przydziału uprawnień do połowów.

4. Zmiany uprawnień do połowów przewidziane w ust. 1, 2 i 3 powyżej są przyjmowane za obopólną zgodą Stron w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy.

Artykuł 6

Nowe uprawnienia do połowów i zwiady rybackie

1. Jeżeli statki UE byłyby zainteresowane prowadzeniem działalności połowowej, która nie została wymieniona w art. 1 niniejszego protokołu, Unia występuje do Gwinei Bissau o ewentualne pozwolenie dotyczące tej nowej działalności. W stosownych przypadkach Strony uzgadniają warunki stosowane dla tych nowych uprawnień do połowów i, w razie konieczności, wnoszą zmiany do niniejszego protokołu i załącznika do niego.

2. Po wydaniu opinii przez komitet naukowy, zgodnie z art. 4 umowy, Strony mogą przeprowadzać kampanie zwiady rybackiego na obszarach połowowych Gwinei Bissau. W tym celu Strony przeprowadzają konsultacje na wniosek jednej z nich oraz określają, oddzielnie dla każdego przypadku, nowe zasoby, warunki i inne istotne parametry.

3. Pozwolenia na zwiady rybackie są wydawane tytułem próby na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

4. Po stwierdzeniu przez Strony, że kampanie zwiadu rybackiego przyniosły pozytywne wyniki, przestrzegając zasad ochrony ekosystemów i zachowania żywych zasobów morskich, statkom UE mogłyby zostać przyznane nowe uprawnienia do połowów, zgodnie z procedurą konsultacji przewidzianą w art. 5 niniejszego protokołu, do momentu wygaśnięcia protokołu, w zależności od dopuszczalnego nakładu. Rekompensata finansowa zostanie podwyższona zgodnie z postanowieniami art. 5 niniejszego protokołu.

5. Połowy dokonane podczas zwiadów rybackich stanowią własność armatora. Zabrania się dokonywania połowów gatunków o nieprzepisowej wielkości oraz gatunków, których połów, przechowywanie na statku i sprzedaż są zakazane przez ustawodawstwo Gwinei Bissau.

Artykuł 7

Zawieszenie i zmiana płatności rekompensaty finansowej w razie zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności

1. Unia Europejska może wstrzymać wypłatę rekompensaty finansowej oraz wkładu szczególnego, o których mowa w art. 2 niniejszego protokołu, w następujących przypadkach:

a) w razie zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności, z wyjątkiem zjawisk naturalnych, uniemożliwiających prowadzenie działalności połowowej w wyłącznej strefie ekonomicznej (WSE) Gwinei Bissau; lub

b) Unia Europejska stwierdza w Gwinei Bissau naruszenie zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka i zasad demokratycznych, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu.

Decyzja o wstrzymaniu wypłaty jest podejmowana po przeprowadzeniu konsultacji przez Strony w terminie dwóch miesięcy od przedstawienia wniosku przez jedną ze Stron i pod warunkiem że Unia Europejska wypłaciła wszystkie kwoty należne na chwilę wstrzymania wypłaty.

2. Wypłatę rekompensaty finansowej i wkładu szczególnego, o których mowa w art. 2 niniejszego protokołu, wznawia się w chwili, gdy Strony stwierdzą za obopólną zgodą, po przeprowadzeniu wspólnych konsultacji, że okoliczności, które spowodowały wstrzymanie działalności połowowej, już nie występują i/lub gdy okoliczności pozwalają na ponowne podjęcie działalności połowowej.

3. Upoważnienia do połowów przyznane statkom UE mogą zostać zawieszane wraz ze wstrzymaniem wypłaty rekompensaty finansowej na mocy art. 2. W razie wznowienia wypłaty

ważność upoważnień do połowów przedłuża się o czas odpowiadający okresowi zawieszenia działalności połowowej.

Artykuł 8

Znaczenie umowy o partnerstwie dla wdrożenia sektorowej polityki rybołówstwa Gwinei Bissau

1. Rekompensatę finansową w wysokości 35 % określoną w art. 2 ust. 1, tj. kwotę 2 450 000 EUR, przeznaczają się na rozwój i wdrażanie sektorowej polityki rybołówstwa Gwinei Bissau w celu wprowadzenia na jej wodach zrównoważonego i odpowiedzialnego rybołówstwa.

2. Za zarządzanie tą kwotą odpowiada Gwinea Bissau i opiera się ono na określeniu przez Strony, za obopólną zgodą, środków do realizacji oraz wiążącego się z tymi środkami programowania rocznego i wieloletniego, w szczególności w odniesieniu do należytego zarządzania zasobami rybnymi, rozwoju badań naukowych, umocnienia kompetencji kontrolnych organów Gwinei Bissau oraz poprawy warunków wytwarzania produktów rybołówstwa.

3. Bez uszczerbku dla określenia tych celów przez Strony oraz zgodnie z priorytetami Strategii zrównoważonego rozwoju sektora gospodarki rybnej w Gwinei Bissau, a także w celu zapewnienia zrównoważonego i odpowiedzialnego zarządzania sektorem, Strony postanawiają skoncentrować swoje wysiłki na następujących obszarach interwencji: monitorowanie, kontrola i nadzór działalności połowowej, badania naukowe, zarządzanie łowiskami oraz ich zagospodarowanie.

Artykuł 9

Warunki uruchomienia wsparcia na rzecz sektorowej polityki rybołówstwa Gwinei Bissau

1. Nie naruszając postanowień art. 8 ust. 3, Unia Europejska i Ministerstwo, w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy, uzgadniają od momentu wejścia w życie niniejszego protokołu:

a) roczne wytyczne kierujące wprowadzaniem priorytetów polityki rybołówstwa Gwinei Bissau, których celem jest ustanowienie zrównoważonego i odpowiedzialnego rybołówstwa, w szczególności wytyczne, o których mowa w art. 8 ust. 2;

b) cele, które należy zrealizować w skali rocznej, oraz kryteria i wskaźniki, których wykorzystanie pozwoli na ocenę wyników, również w skali rocznej. W załączniku III wymieniono podstawowe cechy charakteryzujące cele i wskaźniki realizacji, które uwzględnia się w ramach protokołu.

2. Wszelkie zmiany tych wytycznych i celów oraz kryteriów i wskaźników oceny muszą zostać zatwierdzone przez Strony w ramach wspólnego komitetu.

3. Informacja o przeznaczeniu przez Gwineę Bissau wsparcia finansowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego protokołu, jest przekazywana Unii Europejskiej z chwilą zatwierdzenia przez wspólny komitet wytycznych, celów, kryteriów i wskaźników oceny.

4. Ministerstwo przekazuje tę informację Unii Europejskiej najpóźniej w terminie czterech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego protokołu.

5. Sprawozdanie roczne dotyczące wykonania zaplanowanych i sfinansowanych działań, osiągniętych wyników oraz napotkanych ewentualnych trudności jest przedkładane do zatwierdzenia wspólnemu komitetowi przewidzianemu w art. 10 umowy.

6. Unia Europejska zastrzega sobie jednak prawo do dostosowania kwoty ustalonej w art. 8 ust. 1 protokołu lub wstrzymania jej wypłaty w przypadku, gdy jest to w danym czasie uzasadnione w świetle rocznej oceny wyników wdrażania polityki rybołówstwa, oraz po konsultacji w ramach wspólnego komitetu.

Artykuł 10

Integracja gospodarcza podmiotów Unii z sektorem gospodarki rybnej w Gwinei Bissau

1. Strony zobowiązują się do wspierania integracji gospodarczej podmiotów Unii z całym sektorem gospodarki rybnej w Gwinei Bissau.

2. Strony zobowiązują się zwłaszcza wspierać tworzenie tymczasowych stowarzyszeń między podmiotami unijnymi a podmiotami z Gwinei Bissau, mających na celu wspólne wykorzystywanie zasobów rybnych w wyłącznej strefie ekonomicznej Gwinei Bissau.

3. Tymczasowe stowarzyszenie przedsiębiorstw oznacza każde stowarzyszenie utworzone na podstawie umowy zawartej na czas określony pomiędzy armatorami Unii a osobami fizycznymi lub prawnymi z Gwinei Bissau w celu prowadzenia połowów lub w celu wspólnego wykorzystania kwot Gwinei Bissau przy pomocy jednego lub więcej statków pływających pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz w celu dzielenia zysków lub strat, z uwzględnieniem kosztów wspólnie prowadzonej działalności gospodarczej.

4. Gwinea Bissau udziela pozwolenia koniecznego, aby tymczasowe stowarzyszenia przedsiębiorstw utworzone w celu wykorzystania morskich zasobów rybnych mogły działać na jej obszarach połowowych.

5. Statki UE, które postanowiły utworzyć, w ramach obowiązującego protokołu, tymczasowe stowarzyszenia przedsiębiorstw dla kategorii połowów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego protokołu, zostają zwolnione z opłat za licencje. Ponadto od trzeciego roku obowiązywania protokołu

Gwinea Bissau udostępnia wsparcie finansowe dla tworzenia tymczasowych stowarzyszeń przedsiębiorstw. Łączna kwota tego wsparcia nie przekracza 20 % łącznej kwoty opłat wnoszonych przez armatorów w ramach niniejszego protokołu.

6. Wspólny komitet określa warunki finansowe i techniczne umożliwiające realizowanie tego wsparcia oraz wspieranie tymczasowych stowarzyszeń przedsiębiorstw w ramach obowiązującego protokołu.

Artykuł 11

Spory – Zawieszenie stosowania protokołu

1. Stosowanie protokołu może zostać zawieszone z inicjatywy jednej ze Stron, po konsultacji w ramach wspólnego komitetu, w przypadku naruszenia przez jedną ze Stron zasadniczych i podstawowych elementów praw człowieka i zasad demokratycznych, o których mowa w art. 9 umowy z Kotonu.

2. Ponadto wszelkie spory między Stronami dotyczące interpretacji i stosowania postanowień niniejszego protokołu i załączników do niego są przedmiotem konsultacji między Stronami w ramach wspólnego komitetu, w razie konieczności zwołanego w trybie nadzwyczajnym.

3. Stosowanie protokołu może zostać zawieszone z inicjatywy jednej ze Stron, gdy spór, który poróżnił Strony, uznaje się za poważny i gdy konsultacje przeprowadzone w ramach Wspólnego Komitetu, zgodnie z ust. 1 powyżej, nie pozwalają na polubowne zakończenie sporu.

4. Zawieszenie stosowania niniejszego protokołu podlega wymogowi pisemnego powiadomienia przez Stronę zainteresowaną o jej zamiarze, co najmniej trzy miesiące przed datą, z którą zawieszenie to wchodzi w życie.

5. W przypadku zawieszenia Strony nadal prowadzą konsultacje, poszukując polubownego rozwiązania sporu, który je poróżnił. Z chwilą znalezienia takiego rozwiązania wznawiane jest stosowanie protokołu, a kwota wkładu finansowego jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszone.

Artykuł 12

Zawieszenie stosowania protokołu w przypadku niewywiązania się Gwinei Bissau z jej zobowiązań dotyczących odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa

Z zastrzeżeniem postanowień art. 4 niniejszego protokołu, stosowanie niniejszego protokołu może zostać zawieszone zgodnie z postanowieniami art. 11 ust. 3 i 4, w przypadku gdy Gwinea Bissau nie wywiązuje się ze swojego zobowiązania do przyczynienia się do odpowiedzialnego i zrównoważonego rybołówstwa, szczególnie w drodze przestrzegania rocznych planów zarządzania połowami ustalonych przez rząd Gwinei Bissau.

Artykuł 13

Zawieszenie stosowania niniejszego protokołu ze względu na niedokonanie płatności

Z zastrzeżeniem postanowień art. 4, w przypadku gdy Unia Europejska nie dokona płatności przewidzianych w art. 2, stosowanie niniejszego protokołu może zostać zawieszona pod następującymi warunkami:

- a) właściwe organy Gwinei Bissau powiadamiają Komisję Europejską o braku płatności. Komisja Europejska sprawdza, czy zarzut jest słuszny i, w razie konieczności, przelewa zaległą kwotę najpóźniej w ciągu 30 dni roboczych od daty otrzymania tego powiadomienia;
- b) w przypadku niedokonania płatności lub niedostarczenia odpowiedniego uzasadnienia niedokonania płatności w terminie przewidzianym w lit. a) właściwe organy Gwinei Bissau mają prawo zawiesić stosowanie niniejszego protokołu. O zawieszeniu informują niezwłocznie Komisję Europejską.

Stosowanie niniejszego protokołu wznowia się z chwilą dokonania przedmiotowych płatności.

Artykuł 14

Wejście w życie

1. Niniejszy protokół i załączniki do niego wchodzi w życie z dniem, w którym Strony poinformują się nawzajem o dopełnieniu procedur niezbędnych dla tego celu.
2. Niniejszy protokół i załączniki do niego stosuje się od dnia 16 czerwca 2011 r.
3. Niniejszy protokół i załączniki do niego stosuje się przez okres jednego roku, począwszy od dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania protokołu. Strony zobowiązują się do rozpoczęcia niezwłocznie konsultacji w celu zawarcia nowego protokołu, który zastąpi niniejszy protokół z dniem jego wygaśnięcia. Strony podejmą wysiłki, aby zakończyć negocjacje w terminie maksymalnie 9 miesięcy, tj. najpóźniej dnia 15 marca 2012 r.

Съставено в Брюксел на двадесети декември две хиляди и единадесета година.

Hecho en Bruselas, el veinte de diciembre de dos mil once.

V Bruselu dne dvacátého prosince dva tisíce jedenáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tyvende december to tusind og elleve.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten Dezember zweitausendelf.

Kahe tuhanda üheteistkümnenda aasta detsembrikuu kahekümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες έντεκα.

Done at Brussels on the twentieth day of December in the year two thousand and eleven.

Fait à Bruxelles, le vingt décembre deux mille onze.

Fatto a Bruxelles, addì venti dicembre duemilaundici.

Briselē, divi tūkstoši vienpadsmitā gada divdesmitajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai vienuoliktų metų gruodžio dvidešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenegyedik év december havának huszadik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-ghoxrin jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u hdax.

Gedaan te Brussel, de twintigste december tweeduizend elf.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego grudnia roku dwa tysiące jedenastego.

Feito em Bruxelas, em vinte de Dezembro de dois mil e onze.

Īntocmit la Bruxelles la doužeci decembrie două mii unsprezece.

V Bruseli dňa dvadsiateho decembra dvetisícjedenásť.

V Bruslju, dne dvajsetega decembra leta dva tisoč enajst.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattayksitoista.

Som skedde i Bryssel den tjugonde december tjugohundraelva.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Република Гвинея Бисау
Por la República de Guinea-Bissau
Za Republiku Guinea-Bissau
For Republikken Guinea-Bissau
Für die Republik Guinea-Bissau
Guinea-Bissau Vabariigi nimel
Για την Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου
For the Republic of Guinea-Bissau
Pour la République de Guinée-Bissau
Per la Repubblica di Guinea-Bissau
Gvinejas-Bisavas Republikas vārdā –
Bissau Gvinējos Respublikos vardu
A Bissau-guineai Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Ginea Bissaw
Voor de Republiek Guinee-Bissau
W imieniu Republiki Gwinei Bissau
Pela República da Guiné-Bissau
Pentru Republica Guineea-Bissau
Za Guinejsko-bissauskú republiku
Za Republiko Gvinejo Bissau
Guinea-Bissaun tasavallan puolesta
För Republiken Guinea-Bissau

ZAŁĄCZNIK I

WARUNKI DOKONYWANIA POŁOWÓW NA OBSZARZE POŁOWOWYM GWINEI BISSAU PRZEZ STATKI UE

ROZDZIAŁ I

FORMALNOŚCI OBOWIĄZUJĄCE PRZY SKŁADANIU WNIOSKÓW I WYDAWANIU LICENCJI

SEKCJA 1

Postanowienia ogólne stosujące się do wszystkich statków

1. Licencję na prowadzenie połowów w obszarze połowowym Gwinei Bissau mogą otrzymać tylko kwalifikujące się statki.
2. Aby statek kwalifikował się do otrzymania licencji, w odniesieniu do armatora, kapitana i samego statku nie może obowiązywać zakaz prowadzenia działalności połowowej w Gwinei Bissau. Ich sytuacja w stosunku do administracji Gwinei Bissau musi być zgodna z przepisami w tym znaczeniu, że muszą wywiązać się ze wszystkich wcześniejszych zobowiązań wynikających z prowadzenia przez nich działalności połowowej w Gwinei Bissau w ramach umów w sprawie połowów zawartych z Unią.
3. Każdy statek UE zwracający się z wnioskiem o licencję połowową może być reprezentowany przez agenta zamieszkałego w Gwinei Bissau. Nazwisko i adres tego przedstawiciela są podawane we wniosku o licencję.
4. W terminie co najmniej dwudziestu dni przed dniem rozpoczęcia wnioskowanego okresu ważności licencji właściwe organy Unii przedkładają Ministerstwu, za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej w Gwinei Bissau, wniosek dla każdego statku, który chce prowadzić połowy na mocy umowy.
5. Wnioski są składane do Ministerstwa na formularzach, których wzór jest zamieszczony w dodatku 1, przewidzianych w tym celu przez rząd Gwinei Bissau. Organy Gwinei Bissau stosują wszelkie niezbędne środki, aby informacje otrzymane w ramach wniosku o wydanie licencji były traktowane poufnie. Informacje te będą wykorzystywane wyłącznie w ramach realizacji umowy w sprawie połowów.
6. Wnioski o wydanie licencji składa się wraz z następującymi dokumentami:
 - dowodem wniesienia opłaty za okres ważności licencji oraz dowodem wpłaty kwoty przewidzianej w rozdziale VII pkt 13,
 - wszystkimi innymi dokumentami lub zaświadczeniami wymaganymi zgodnie z przepisami szczególnymi dotyczącymi danego typu statku, określonymi w niniejszym protokole.
7. Opłata jest wnoszona na rachunek wskazany przez organy Gwinei Bissau.
8. Obejmuje ona wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem podatków portowych i kosztów świadczonych usług.
9. Licencje dla każdego ze statków są wydawane przez Ministerstwo armatorom lub ich przedstawicielom, za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej w Gwinei Bissau, w terminie dwudziestu dni od daty otrzymania wszystkich dokumentów, o których mowa w pkt 6 powyżej.
10. W przypadku gdy w chwili podpisania licencji biura Delegatury Unii Europejskiej są zamknięte, licencja jest przekazywana bezpośrednio agentowi statku, z kopią dla delegatury Unii Europejskiej.
11. Licencje są wydawane dla konkretnego statku i nie podlegają przeniesieniu.
12. Na wniosek Unii Europejskiej i w przypadku udowodnionego działania siły wyższej licencja statku jest zastępowana nową licencją wystawioną na inny statek o charakterystyce podobnej do statku, który jest zastępowany, bez konieczności wnoszenia nowej opłaty. Jeśli jednak pojemność brutto (GT) statku zastępowanego jest większa niż pojemność brutto statku zastępowanego, wnosi się różnicę w opłacie *pro rata temporis*.
13. Armator statku, którego licencja ma być zastąpiona, lub jego przedstawiciel zwraca unieważnioną licencję Ministerstwu za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej.
14. Nowa licencja wchodzi w życie z dniem, w którym armator zwróci unieważnioną licencję do Ministerstwa. Delegatura Unii Europejskiej w Gwinei Bissau zostaje poinformowana o przeniesieniu licencji.
15. Nie naruszając postanowień rozdziału I sekcja 2 pkt 1, licencja musi stale znajdować się na statku.
16. Strony zgadzają się, aby promować wprowadzanie systemu licencji opartego wyłącznie na elektronicznej wymianie informacji i dokumentów, jak to opisano powyżej. Strony zgadzają się wspierać szybkie zastąpienie licencji w formie papierowej jej odpowiednikiem w formie elektronicznej, takim jak wykaz statków upoważnionych do dokonywania połowów w obszarze połowowym Gwinei Bissau.

17. Strony uzgadniają, w ramach wspólnego komitetu, zastąpienie w niniejszym protokole wszelkich odniesień do GT odniesieniami do GT i odpowiednie dostosowanie wszystkich postanowień, których ta zmiana dotyczy. Zastąpienie to jest poprzedzane odpowiednimi konsultacjami technicznymi między Stronami.

SEKCJA 2

Postanowienia szczególne stosujące się do tuńczyków oraz taklowców powierzchniowych

1. Licencja musi stale znajdować się na statku. Unia Europejska posiada aktualny wykaz statków, dla których wnioskowano o licencję połowową zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu. Projekt tego wykazu jest przedstawiany organom Gwinei Bissau w chwili jego powstania, a następnie przy każdej jego aktualizacji. Po otrzymaniu projektu wykazu oraz powiadomieniu organów Gwinei Bissau przez Komisję o wpłacie zaliczki, statek zostaje wpisany przez właściwy organ Gwinei Bissau do wykazu statków upoważnionych do dokonywania połowów, który jest następnie przekazywany organom odpowiedzialnym za kontrolę połowów oraz Delegaturze Unii Europejskiej w Gwinei Bissau. W takim przypadku jeden uwierzytelniony odpis tego wykazu jest przesyłany armatorowi przez Delegaturę Unii Europejskiej i znajduje się na statku w miejsce licencji połowowej, aż do chwili jej wydania przez właściwy organ Gwinei Bissau.
2. Okres ważności licencji wynosi jeden rok.
3. Opłaty są obliczane dla każdego statku na podstawie rocznych stawek określonych w zestawieniach danych technicznych, zawartych w protokole. W przypadku licencji kwartalnych lub semestralnych opłaty są obliczane *pro rata temporis* i powiększane odpowiednio o 3 % lub 2 %, aby pokryć koszty poniesione przy wydawaniu licencji.
4. Licencje są wydawane po wpłaceniu, na rzecz właściwych organów krajowych, kwot ryczałtowych zgodnych z odpowiednim zestawieniem danych połowowych.
5. Końcowe rozliczenie opłat za bieżący rok zostaje zamknięte przez Komisję Europejską najpóźniej do dnia 15 czerwca roku następnego, na podstawie deklaracji połowowych sporządzonych przez każdego armatora statku i potwierdzonych przez instytuty naukowe odpowiedzialne za sprawdzanie danych połowowych w państwach członkowskich, takie jak IRD (Institut de Recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía) oraz IPIMAR (Instituto Português de Investigação Marítima), za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej.
6. Rozliczenie to jest przedstawiane równocześnie Ministerstwu oraz armatorom.
7. Wszelkie ewentualne dodatkowe opłaty są uiszczane przez armatorów statków na rzecz właściwych organów Gwinei Bissau najpóźniej dnia 31 lipca 2012 r., na rachunek, o którym mowa w ust. 7 sekcji 1.
8. Jeśli jednak kwota końcowego rozliczenia jest niższa niż zaliczka ustalona w pkt 3, różnica nie jest zwracana armatorowi.

SEKCJA 3

Postanowienia szczególne dotyczące trawlerów

1. Oprócz dokumentów wymienionych w sekcji 1 pkt 6 niniejszego rozdziału do wszystkich wniosków o licencję dla statków, o których mowa w niniejszej sekcji, załącza się następujące dokumenty:
 - uwierzytelnioną kopię dokumentu wystawionego przez państwo członkowskie, potwierdzającego pojemność statku w GT, oraz
 - zaświadczenie zgodności wydane przez Ministerstwo po inspekcji technicznej statku przeprowadzonej zgodnie z rozdziałem VIII pkt 3.2.
2. W przypadku gdy wniosek o wydanie nowej licencji jest składany w odniesieniu do statku, który posiadał już licencję wydaną zgodnie z niniejszym protokołem i charakterystyka techniczna tego statku pozostaje niezmienną, do wniosku przedstawianego Ministerstwu, za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej w Bissau, załącza się tylko dowód wniesienia opłaty za dane okresy oraz kwoty przewidzianej w rozdziale VII pkt 13. Ministerstwo zatwierdza nową licencję, zamieszczając wzmiankę o pierwszym wniosku o wydanie licencji złożonym zgodnie z obowiązującym protokołem.
3. Do określania terminów ważności licencji służą poniższe okresy roczne:
 - pierwszy okres: od dnia 16 czerwca 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.
 - drugi okres: od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 15 czerwca 2012 r.
4. Okres ważności licencji nie może zaczynać się w czasie jednego rocznego okresu i upływać w czasie następnego okresu rocznego.
5. Kwartał odpowiada jednemu z trzymiesięcznych okresów rozpoczynających się albo dnia 1 stycznia, albo dnia 1 kwietnia, albo dnia 1 lipca, albo dnia 1 października, z wyjątkiem pierwszego i ostatniego okresu protokołu, które trwają odpowiednio od dnia 16 czerwca 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. i od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia 15 czerwca 2012 r.

6. Licencje są ważne przez okres jednego roku, sześciu miesięcy lub trzech miesięcy. Licencje są odnawialne.
7. Licencja musi zawsze znajdować się na statku.
8. Opłaty są obliczane dla każdego statku na podstawie rocznych stawek określonych w zestawieniach danych technicznych, zawartych w protokole. W przypadku licencji kwartalnych lub semestralnych opłaty są obliczane *pro rata temporis* i powiększane odpowiednio o 3 % lub 2 %, aby pokryć koszty poniesione przy wydawaniu licencji.

ROZDZIAŁ II

OBSZARY POŁOWOWE

Statki UE, o których mowa w art. 1 niniejszego protokołu, są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach poza obszarem 12 mil morskich od linii podstawowej.

ROZDZIAŁ III

SYSTEM SPRAWOZDAWCZOŚCI POŁOWOWEJ DLA STATKÓW UPOWAŻNIONYCH DO DOKONYWANIA POŁÓWÓW W WODACH GWINEI BISSAU

1. Do celów niniejszego załącznika czas trwania rejsu statku UE określa się w następujący sposób:
 - jako okres pomiędzy wejściem na obszar połowowy Gwinei Bissau a wyjściem z niego,
 - lub jako okres pomiędzy wejściem na obszar połowowy Gwinei Bissau a przeładunkiem,
 - lub jako okres pomiędzy wejściem na obszar połowowy Gwinei Bissau a wyładunkiem w Gwinei Bissau.
2. Wszystkie statki upoważnione do połowów w wodach Gwinei Bissau w ramach umowy są zobowiązane do przekazywania Ministerstwu informacji o swoich połowach zgodnie z następującymi szczegółowymi zasadami:
 - 2.1. Deklaracje obejmują połowy dokonane przez dany statek podczas każdego rejsu połowowego. Deklaracje te są przesyłane do Ministerstwa faksem, pocztą lub pocztą elektroniczną z kopią do Komisji Europejskiej – za pośrednictwem Delegatury Unii w Gwinei Bissau, na końcu każdego rejsu, a w każdym wypadku przed opuszczeniem przez statek obszaru połowowego Gwinei Bissau. W przypadku gdy deklaracje są przesyłane pocztą elektroniczną, obaj adresaci wysyłają bezzwłocznie, drogą elektroniczną, potwierdzenia odbioru tych deklaracji na statek, a także przesyłają sobie wzajemnie ich kopie. W przypadku statków do połowów tuńczyka deklaracje te są wysyłane na koniec każdego okresu połowowego.
 - 2.2. Sporządzone na papierze oryginały deklaracji połowowych, przesyłanych faksem lub pocztą elektroniczną podczas rocznego okresu obowiązywania licencji w rozumieniu postanowień rozdziału I sekcja 2 pkt 2 dla tuńczykowców lub sekcji 3 pkt 3 dla trawlerów, są przekazywane do Ministerstwa w terminie 45 dni od zakończenia ostatniego rejsu odbytego we wspomnianym okresie. Kopie deklaracji w formie papierowej są przesyłane Delegaturze Unii w Gwinei Bissau.
 - 2.3. Tuńczykowce i taklowce powierzchniowe deklarują swoje połowy na formularzu zgodnym z dziennikiem połowowym, którego wzór znajduje się w dodatku 2. Dla okresów, podczas których statek nie znajdował się na wodach Gwinei Bissau, zamieszcza się w dzienniku połowowym wzmiankę „Poza WSE Gwinei Bissau”.
 - 2.4. Trawlery deklarują swoje połowy na formularzu zgodnym ze wzorem, który znajduje się w dodatku 3, podając całkowitą wielkość połowów w rozbiciu na gatunki i na miesiąc kalendarzowy lub część miesiąca kalendarzowego.
 - 2.5. Formularze są wypełniane czytelnie i podpisywane przez kapitana statku.
3. W przypadku nieprzestrzegania postanowień niniejszego rozdziału rząd Gwinei Bissau zastrzega sobie prawo do zawieszenia licencji danego statku do czasu dopełnienia formalności i prawo do nałożenia na armatora statku kary przewidzianej w ustawodawstwie obowiązującym w Gwinei Bissau, a w przypadku powtórnego wykroczenia – prawo do nieodnowienia licencji. O fakcie tym informowana jest Komisja Europejska.

Strony zgadzają się stworzyć elektroniczny system służący do wymiany tych informacji.

ROZDZIAŁ IV

PRZYŁÓWY

Poziom przyłowów dla każdego z łowisk przewidzianych w niniejszym protokole jest ustalany zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau i określany szczegółowo w zestawieniu danych połowowych dotyczącym poszczególnych kategorii.

ROZDZIAŁ V

OKRĘTOWANIE MARYNARZY

Armatorzy, którym wydano licencje połowowe przewidziane w umowie, wnoszą wkład w praktyczne szkolenia zawodowe obywateli Gwinei Bissau oraz w poprawę rynku pracy, na następujących warunkach i w następujących granicach:

1. Każdy armator trawlera zobowiązuje się do zatrudnienia:
 - trzech marynarzy/rybaków na statkach o pojemności mniejszej niż 250 GT,
 - czterech marynarzy/rybaków na statkach o pojemności od 250 do 400 GT,
 - pięciu marynarzy/rybaków na statkach o pojemności od 400 do 650 GT,
 - sześciu marynarzy/rybaków na statkach o pojemności większej niż 650 GT.
2. Armatorzy podejmują wysiłki w celu zatrudnienia dodatkowych marynarzy pochodzących z Gwinei Bissau.
3. Armatorzy mają możliwość dokonywania, za pośrednictwem swoich przedstawicieli, swobodnego wyboru marynarzy, których zatrudnią na statkach.
4. Armator lub jego przedstawiciel przekazuje Ministerstwu nazwiska marynarzy z Gwinei Bissau zatrudnionych na danym statku, z podaniem pełnionych przez nich funkcji.
5. Do marynarzy zatrudnionych na statkach UE stosuje się z mocy prawa deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się i rzeczywistego uznawania prawa do negocjacji zbiorowych pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.
6. Umowy o pracę marynarzy z Gwinei Bissau są zawierane między przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami i/lub ich związkami zawodowymi albo ich przedstawicielami związanymi z Ministerstwem. Podpisujące strony otrzymują jeden egzemplarz umowy. Umowy o pracę zapewniają marynarzom korzystanie z systemu zabezpieczeń społecznych, który jest dla nich obowiązujący, w tym ubezpieczenie na wypadek śmierci, ubezpieczenie zdrowotne i od nieszczęśliwych wypadków.
7. Koszt wynagrodzenia marynarzy z Gwinei Bissau pokrywają armatorzy. Jego wysokość jest ustalana przed wydaniem licencji, pomiędzy armatorami lub ich przedstawicielami a organami Gwinei Bissau, za ich obopólną zgodą. Warunki wynagrodzenia marynarzy z Gwinei Bissau nie mogą być jednak gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w Gwinei Bissau, a w żadnym razie nie mogą być gorsze od norm przewidzianych przez MOP.
8. Każdy marynarz zatrudniony przez statek UE stawia się u kapitana określonego statku w przeddzień zaokrętowania. Jeżeli marynarz nie stawia się w terminie i o godzinie przewidzianej na zaokrętowanie, armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania tego marynarza.
9. W przypadku niezaokrętowania marynarzy z Gwinei Bissau z przyczyn innych niż te, o których mowa w poprzednim punkcie, armatorzy statków UE, których to dotyczy, są zobowiązani zapłacić za dany okres połowowy ryczałtową kwotę odpowiadającą wynagrodzeniu niezaokrętowanych marynarzy w jak najszybszym terminie.
10. Kwota ta jest wpłacana na specjalny rachunek, wskazany wcześniej przez właściwe organy Gwinei Bissau i umożliwia finansowanie publicznych struktur kształcenia zawodowego w dziedzinie rybołówstwa.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI TECHNICZNE

1. Statki połowiące gatunki daleko migrujące przestrzegają środków i zaleceń przyjętych przez ICCAT w odniesieniu do narzędzi połowowych, ich specyfikacji technicznych oraz wszelkich innych środków technicznych mających zastosowanie do ich działalności połowowej.
2. Środki szczególne dotyczące trawlerów są wymienione w każdym odpowiednim zestawieniu danych połowowych.
3. Gwinea Bissau stosuje zamykanie połowów lub pojedynczych łowisk z powodu okresu ochronnego w sposób niedyskryminujący wobec wszystkich statków, które uczestniczą w takich połowach, niezależnie od tego, czy są to statki krajowe, statki UE czy też statki pływające pod banderą państwa trzeciego.
4. Na podstawie oceny skutków – w razie takiej konieczności – Strony uzgadniają w ramach wspólnego komitetu stosowanie ewentualnych środków naprawczych dotyczących okresów ochronnych.

5. W przypadku gdy Gwinea Bissau będzie zmuszona podjąć środki nadzwyczajne pociągające za sobą zamknięcie połowów inne niż te, o których jest mowa w pkt 3 powyżej, lub przedłużyć okres zamknięcia przewidziany w tym punkcie, zwoływane jest posiedzenie wspólnego komitetu w celu dokonania oceny skutków zastosowania takich środków w odniesieniu do statków UE.
6. Jeżeli stosowanie powyższych punktów 4 i 5 pociąga za sobą przedłużenie okresu(-ów) zamknięcia połowów, Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu w celu dostosowania wysokości rekompensaty finansowej w związku ze zmniejszeniem uprawnień do połowów dla Unii, które następuje w wyniku tych środków.

ROZDZIAŁ VII

OBSERWATORZY NA TRAWLERACH

1. Statki upoważnione do dokonywania połowów w wodach Gwinei Bissau w ramach umowy zabierają na pokład obserwatorów wyznaczonych przez Gwineę Bissau zgodnie z zasadami przedstawionymi poniżej.
 - 1.1. Każdy trawler przyjmuje na pokład jednego obserwatora wskazanego przez Ministerstwo Rybołówstwa. W takich przypadkach port wejścia na pokład ustala się za obopólną zgodą Ministerstwa Rybołówstwa i armatorów lub ich przedstawicieli.
 - 1.2. Ministerstwo sporządza wykaz statków, które zostały wyznaczone do zabrania na pokład obserwatorów, a także wykaz obserwatorów wyznaczonych do zabrania na statki. Wykazy te są stale uaktualniane. Wykazy te przekazywane są Komisji Europejskiej z chwilą sporządzenia, a następnie co trzy miesiące z chwilą ich ewentualnego uaktualnienia.
 - 1.3. W chwili wydania licencji Ministerstwo przekazuje zainteresowanym armatorom lub ich przedstawicielom nazwisko obserwatora, który został wyznaczony do zabrania go na statek.
2. Okres obecności obserwatora na statku jest ustalany przez Ministerstwo i zasadniczo nie jest dłuższy niż to konieczne do wykonania zadań obserwatora. Ministerstwo informuje armatora lub jego przedstawiciela o okresie obecności obserwatora równocześnie z przekazaniem nazwiska obserwatora wyznaczonego do wejścia na pokład danego statku.
3. Warunki zabrania obserwatora na statek są ustalane za obopólną zgodą przez armatora lub jego przedstawiciela i przez organy Gwinei Bissau.
4. Na początku pierwszego rejsu obserwator wchodzi na pokład w porcie w Gwinei Bissau, a w przypadku odnowienia licencji – w porcie wybranym przez armatora.
5. Odpowiedni armatorzy wskazują dni i porty, w których obserwatorzy zostaną zabrani na pokład, w terminie dwóch tygodni i z dziesięciodniowym wyprzedzeniem.
6. W przypadku gdy obserwator wchodzi na statek za granicą, koszty podróży obserwatora pokrywa armator. Jeżeli statek z obserwatorem z Gwinei Bissau na pokładzie opuści obszar połowowy Gwinei Bissau, podejmowane są wszelkie środki mające na celu jak najszybszy powrót obserwatora do kraju, na koszt armatora.
7. W przypadku nieobecności obserwatora w uzgodnionym miejscu i czasie oraz w ciągu następujących dwunastu godzin armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zabrania na pokład tego obserwatora.
8. Obserwator jest traktowany na pokładzie tak jak oficer. Gdy statek prowadzi działalność na wodach Gwinei Bissau, obserwator wykonuje następujące zadania:
 - 8.1. obserwuje działalność połowową prowadzoną przez statki;
 - 8.2. sprawdza pozycje statków biorących udział w połowach;
 - 8.3. pobiera próbki biologiczne w ramach programów naukowych;
 - 8.4. sporządza wykaz używanych narzędzi połowowych;
 - 8.5. sprawdza dane dotyczące połowów dokonanych w obszarach połowowych Gwinei Bissau, zamieszczone w dzienniku połowowym;
 - 8.6. sprawdza procentowy udział przyłówów i szacuje połowy odrzucone;
 - 8.7. co najmniej raz w tygodniu przekazuje drogą radiową dane połowowe, z podaniem wielkości połowów i przyłówów znajdujących się na statku.
9. Kapitan podejmuje wszelkie możliwe działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa fizycznego i komfortu psychicznego przy wykonywaniu jego obowiązków.

10. Obserwatorowi udostępnia się wszelkie udogodnienia niezbędne do wypełniania jego obowiązków. Kapitan zapewnia mu dostęp do środków łączności niezbędnych do wypełniania jego zadań, do dokumentów związanych bezpośrednio z prowadzeniem działalności połowowej przez statek, a w szczególności do dziennika połowowego i do dziennika nawigacyjnego, a także do niezbędnych części statku w celu ułatwienia mu wykonywania jego zadań.
11. Podczas pobytu na statku obserwator:
 - 11.1. podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby warunki jego wejścia i przebywania na statku nie zakłócały ani nie utrudniały prowadzenia połowów;
 - 11.2. traktuje z właściwą uwagą mienie i sprzęt znajdujący się na statku oraz przestrzega poufności wszelkich dokumentów statku;
 - 11.3. przygotowuje sprawozdanie z działalności, które zostaje przekazane do właściwych organów Gwinei Bissau. Po zanalizowaniu sprawozdania, w terminie jednego tygodnia, organy te przesyłają kopię sprawozdania do Delegatury Unii Europejskiej w Bissau.
12. Po zakończeniu okresu obserwacji, a przed opuszczeniem statku, obserwator sporządza sprawozdanie z działalności, które przekazywane jest właściwym organom Gwinei Bissau, z kopią dla Komisji Europejskiej. Podpisuje je w obecności kapitana, który może dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, które uzna za stosowne, lub polecić ich dodanie, po czym sam podpisuje sprawozdanie. Kapitan statku otrzymuje kopię sprawozdania w chwili opuszczenia statku przez obserwatora.
13. Armator ponosi koszty zakwaterowania i wyżywienia obserwatorów na zasadach stosowanych wobec oficerów, z uwzględnieniem możliwości technicznych statku.

Tytułem udziału w kosztach związanych z pobytem obserwatora na statku, jednocześnie z wniesieniem opłaty za licencję armator wpłaca na rzecz organów Gwinei Bissau kwotę 12 EUR/GT rocznie, *pro rata temporis*, za każdy statek prowadzący działalność połowową w wodach Gwinei Bissau.
14. Koszt wynagrodzenia i składek na ubezpieczenie społeczne pokrywa Ministerstwo.

ROZDZIAŁ VIII

OBSERWATORZY NA POKŁADZIE TUŃCZYKOWCÓW

Strony konsultują się niezwłocznie z zainteresowanymi państwami w sprawie ustalenia systemu obserwatorów regionalnych oraz wyboru właściwej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.

ROZDZIAŁ IX

KONTROLA

1. Zgodnie z rozdziałem I sekcja 2 pkt 1 Unia Europejska posiada aktualny wykaz statków, którym została wydana licencja połowowa zgodnie z postanowieniami niniejszego protokołu. Wykaz ten jest przekazywany organom Gwinei Bissau odpowiedzialnym za kontrolę połowów w chwili jego sporządzenia, a następnie przy każdej aktualizacji.
2. Statki poławiające gatunki daleko migrujące są wpisywane do wykazu wspomnianego w poprzednim punkcie z chwilą otrzymania informacji o wpłacie zaliczki, o której mowa w rozdziale I sekcja 2 pkt 3 niniejszego załącznika. W takim przypadku jeden uwierzytelniony odpis wykazu statków do połowów tuńczyka jest przesyłany armatorowi i znajduje się na statku w miejsce licencji połowowej, aż do chwili jej wydania przez właściwy organ Gwinei Bissau.
3. Inspekcje techniczne w przypadku trawlerów
 - 3.1. Raz w roku oraz po każdej zmianie tonażu statku lub po zmianie kategorii połowów wiążącej się z wykorzystywaniem innego rodzaju narzędzi połowowych trawlerzy UE muszą przybyć do portu w Gwinei Bissau w celu poddania się inspekcjom wymaganym na mocy obowiązującego ustawodawstwa. Kontrole takie muszą zostać przeprowadzone w ciągu 48 godzin od wejścia statku do portu.
 - 3.2. Po pomyślnym zakończeniu inspekcji kapitan statku otrzymuje zaświadczenie posiadające taki sam okres ważności jak licencja i które jest przedłużane automatycznie w przypadku odnowienia licencji dla statku w ciągu jednego roku. Maksymalny okres ważności nie może jednak przekraczać jednego roku. Przedmiotowe zaświadczenie musi być zawsze przechowywane na statku.
 - 3.3. Inspekcja techniczna służy sprawdzeniu zgodności cech technicznych statku i narzędzi połowowych oraz zapewnieniu przestrzegania postanowień dotyczących jego załogi.
 - 3.4. Koszty inspekcji są ponoszone przez armatorów według stawek określonych w ustawodawstwie Gwinei Bissau. Nie mogą one być większe niż kwoty zazwyczaj płacone przez inne statki za te same usługi.
 - 3.5. Nieprzestrzeganie postanowień przewidzianych w pkt 3.1 i 3.2 powyżej powoduje automatyczne zawieszenie licencji połowowej do czasu wywiązania się z tych zobowiązań przez armatora.

4. Wejście na obszar połowowy i wyjście z niego:

Wszystkie statki UE dokonujące połowów w obszarze połowowym Gwinei Bissau zgodnie z umową zgłaszają Ministerstwu Rybołówstwa, drogą radiową, datę, godzinę i swoją pozycję przy każdym wejściu do obszaru połowowego Gwinei Bissau i przy jego opuszczeniu.

W chwili wydania licencji Ministerstwo Rybołówstwa informuje armatorów o sygnale wywoławczym, częstotliwości oraz godzinach pracy stacji.

W przypadku gdy nie jest możliwe przekazanie informacji drogą radiową, statki mogą korzystać z innych środków łączności, takich jak teleks, faks (nr 20-11-57, nr 20-19-57, nr 20-69-50) lub telegram.

4.1. Statki UE powiadamiają Ministerstwo o zamiarze wypłynięcia na obszar połowowy Gwinei Bissau lub zamiarze jego opuszczenia z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem. W przypadku statków do połowów tuńczyka termin ten wynosi sześć godzin.

4.2. Powiadamiając o opuszczeniu obszaru połowowego, każdy statek przekazuje również informacje o swojej pozycji oraz o ilości i gatunkach połowów znajdujących się na pokładzie. Informacje te wysyłane są przede wszystkim faksem, a w przypadku statków niewyposażonych w faks – drogą radiową lub pocztą elektroniczną.

4.3. Statek przyłapany na prowadzeniu połowów bez uprzedniego powiadomienia Ministerstwa zostaje uznany za statek nieposiadający licencji połowowej.

4.4. Numery faksu, telefonu oraz adres poczty elektronicznej podawane są również w chwili wydawania licencji połowowej.

5. Procedury kontrolne

5.1. Kapitanowie statków UE prowadzących działalność połowową w wodach połowowych Gwinei Bissau umożliwiają i ułatwiają wejście na statek i przeprowadzenie zadań wszystkim urzędnikom Gwinei Bissau odpowiedzialnym za inspekcję i kontrolę działalności połowowej.

5.2. Urzędnicy nie przebywają na statku dłużej niż wymagają tego czynności służbowe.

5.3. Po zakończeniu każdej inspekcji i kontroli kapitan statku otrzymuje zaświadczenie.

6. Zatrzymanie

6.1. Najpóźniej w ciągu 48 godzin Ministerstwo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem swojego Delegatury w Gwinei Bissau, o każdym zatrzymaniu oraz o każdym zastosowaniu sankcji wobec statku UE, które ma miejsce w wodach połowowych Gwinei Bissau.

6.2. Komisja Europejska otrzymuje równocześnie krótkie sprawozdanie na temat okoliczności i przyczyn, które doprowadziły do zatrzymania.

7. Protokół z zatrzymania statku

7.1. Po wprowadzeniu opisu stanu faktycznego do protokołu sporządzonego przez właściwe organy państwa nadbrzeżnego, kapitan statku obowiązany jest podpisać ten dokument.

7.2. Podpis ten nie przesądza o prawach i środkach obrony, jakie przysługują kapitanowi w celu obrony przed zarzutem naruszenia.

7.3. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa kapitan może zostać wezwany do skierowania statku do portu wskazanego przez właściwe organy.

8. Spotkanie informacyjne w przypadku zatrzymania

8.1. Przed rozważeniem ewentualnego podjęcia środków przeciwko kapitanowi lub załodze statku albo jakiegokolwiek innego działania przeciwko ładunkowi lub wyposażeniu statku, z wyjątkiem działań mających na celu zabezpieczenie dowodów w sprawie domniemanego naruszenia, na żądanie strony unijnej przeprowadza się spotkanie informacyjne między Komisją Europejską a Ministerstwem, z ewentualnym uczestnictwem przedstawiciela zainteresowanego państwa członkowskiego.

8.2. Podczas spotkania strony wymieniają dokumenty dotyczące sprawy oraz informacje, które mogą pomóc w wyjaśnieniu okoliczności stwierdzonych zdarzeń. Armator lub jego przedstawiciel są informowani o wynikach spotkania oraz krokach, które mogą zostać podjęte w związku z zatrzymaniem.

9. Rozstrzygnięcie zatrzymania

9.1. Przed wszczęciem postępowania sądowego podejmowane są próby rozstrzygnięcia kwestii podejrzanego naruszenia na drodze postępowania ugodowego. Postępowanie ugodowe kończy się najpóźniej w terminie czterech dni roboczych od zatrzymania.

9.2. W przypadku postępowania ugodowego kwota kary jest określana zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau.

9.3. W przypadku gdy sprawa nie może zostać rozstrzygnięta w drodze postępowania ugodowego i gdy jest kontynuowana przed właściwym organem sądowym, armator składa w banku wyznaczonym przez Ministerstwo gwarancję bankową, której wysokość jest ustalana z uwzględnieniem kosztów związanych z zatrzymaniem, a także kar oraz odszkodowań płatnych przez osoby, które dopuściły się naruszenia.

9.4. Gwarancja bankowa nie podlega zwrotowi przed zakończeniem postępowania sądowego. Gwarancja bankowa zostaje zwolniona w przypadku zakończenia postępowania sądowego bez orzeczenia skazującego. Podobnie, w przypadku wyroku zasądającego karę niższą od kwoty wniesionej gwarancji bankowej Ministerstwo zwalnia różnicę.

9.5. Statek zostaje zwolniony, a jego załódze zezwala się na opuszczenie portu:

- po wywiązaniu się z obowiązków wynikających z postępowania ugodowego,
- albo po wniesieniu gwarancji bankowej wymienionej w pkt 9.3 powyżej i po jej przyjęciu przez Ministerstwo, w oczekiwaniu na zakończenie postępowania sądowego.

10. Przestrzeganie przepisów

Wszystkie informacje związane z naruszeniami popełnionymi przez statki Unii są regularnie przekazywane Komisji, za pośrednictwem Delegatury Unii Europejskiej.

11. Przeładunki

11.1. Każdy statek UE zamierzający dokonać przeładunku połowów dokonanych w wodach Gwinei Bissau przeprowadza tę czynność na redzie portu w Gwinei Bissau.

11.2. Armatorzy tych statków przekazują Ministerstwu, z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem, następujące informacje:

- nazwy statków rybackich, których dotyczy przeładunek,
- nazwa przewoźnika ładunku,
- pojemność brutto w rozbiciu na gatunki do przeładunku,
- dzień przeładunku.

11.3. Przeładunek jest uważany za wyjście z obszaru połowowego Gwinei Bissau. W związku z tym statki muszą przedstawić właściwym organom deklaracje połowowe i poinformować, czy zamierzają kontynuować połowy czy opuścić obszar połowowy Gwinei Bissau.

11.4. Na obszarze połowowym Gwinei Bissau zabronione jest dokonywanie innych przeładunków połowów niż przewidziano w powyższych punktach. Za nieprzestrzeganie tego postanowienia grożą sankcje przewidziane w ustawodawstwie obowiązującym w Gwinei Bissau.

12. Kapitanowie statków UE, którzy uczestniczą w wyładunku lub przeładunku w porcie w Gwinei Bissau, umożliwiają i ułatwiają inspektorom Gwinei Bissau kontrolowanie tych czynności. Po zakończeniu każdej inspekcji lub kontroli w porcie kapitanowi statku wydawane jest zaświadczenie.

ROZDZIAŁ X

MONITOROWANIE SATELITARNE STATKÓW RYBACKICH

Strony uzgadniają, w ramach wspólnego komitetu, zasady monitorowania satelitarnego statków rybackich UE prowadzących połowy w ramach umowy, od chwili gdy zaistnieją ku temu warunki techniczne.

Dodatki

- 1 – Formularz wniosku o wydanie licencji połowowej
 - 2 – Dane dotyczące połowów i nakładu połowowego
 - 3 – Dziennik połowowy tuńczykowców
-

Dodatek 1

Formularz wniosku o wydanie licencji połowowej

Miejsce na wpisy urzędowe	Uwagi
Narodowość	
Numer licencji	
Data i podpis	
Data wydania	

WNIOSKODAWCA

Nazwa przedsiębiorstwa:

Nr w rejestrze handlowym:

Imię i nazwisko wnioskodawcy:

Data i miejsce urodzenia:

Zawód:

Adres:

.....

Liczba pracowników:

Nazwa (imię i nazwisko) i adres agenta:

STATEK

Rodzaj statku: Numer rejestracyjny:

Nowa nazwa: Poprzednia nazwa:

Data i miejsce budowy:

Pierwotna przynależność państwowa:

Długość: Szerokość: Wysokość:

Pojemność brutto: Pojemność netto:

Rodzaj materiału konstrukcyjnego:

Marka silnika głównego: Typ: Moc silnika (KM):

Śruba napędowa: Stała: Nastawna: Dysza:

Prędkość:

Sygnał wywoławczy: Częstotliwość:

Lista urządzeń sonarowych, nawigacyjnych i komunikacyjnych:

Radar: Sonar: Sonda, sonda sieciowa: VHF: BLU: Urządzenia do nawigacji satelitarnej: Inne:

Liczba marynarzy:

METODA PRZECHOWYWANIA

Lód: Lód i chłodzenie: Zamrażanie: w solance: na sucho: w schłodzonej wodzie morskiej:

Łączna moc chłodzenia (we frigorjach):

Zdolność zamrażania (w tonach/24 godziny):

Pojemność ładowni:

RODZAJ POŁOWÓW

A. Połowy gatunków dennych

Połowy przybrzeżne gatunków dennych: Połowy głębinowe gatunków dennych:

Typ włoka:

do połowów głowonogów: do połowów krewetek: do połowów ryb:

Długość włoka: Długość nadbory:

Rozmiar oczek worka włoka:

Rozmiar oczek na skrzydłach włoka:

Prędkość trałowania:

B. Połowy dużych gatunków pelagicznych (tuńczyk)

Połowy wędami: Liczba węd: Połowy niewodem:

Długość sieci: Zanurzenie sieci:

Liczba zbiorników: Pojemność (w tonach):

C. Połowy takłami i koszami

Powierzchniowe: głębinowe:

Długość liny: Liczba haczyków:

Liczba lin:

Liczba koszy:

INSTALACJE NA LĄDZIE

Adres i numer zezwolenia:

Nazwa przedsiębiorstwa:

Rodzaj działalności:

Krajowy obrót hurtowy: Eksportowy obrót hurtowy:

Rodzaj oraz numer karty handlowca hurtowego:

Opis zakładu przetwórczego i konserwującego:

.....
.....
.....
.....
.....

Liczba pracowników:

Uwaga: Wskazać odpowiedzi pozytywne, zaznaczając stosowne rubryki.

Uwagi techniczne

Zezwolenie wydane przez Ministerstwo krajowe

ZAŁĄCZNIK II

ARKUSZ DANYCH NR 1 – KATEGORIA POŁOWÓW 1:
 TRAWLERY ZAMRAŻALNIE DO POŁOWÓW RYB I GŁOWONOGÓW

1. Obszar połowowy

Wody poza obszarem 12 mil morskich mierzonym od linii podstawowej, w tym obszar wspólnie zarządzany przez Gwineę Bissau i Senegal, leżące na północy, do azymutu 268°.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Dopuszcza się klasyczny włók rozpornicowy oraz inne selektywne narzędzia połowowe.

Dopuszcza się wytyki.

W przypadku wszystkich rodzajów narzędzi połowowych zabrania się stosowania środków lub narzędzi powodujących zatykanie oczek sieci lub mających na celu zmniejszenie selektywnego działania sieci. Jednakże w celu ochrony przed zużyciem i rozrywaniem dozwolone jest mocowanie – wyłącznie do dolnej ściany worka włoka dennego – fartuchów ochronnych z sieci lub innego materiału. Fartuchy te są mocowane tylko wzdłuż przednich i bocznych krawędzi worka włoka. Na górnej ścianie włoka można korzystać z urządzeń ochronnych, pod warunkiem że składają się one tylko z jednego kawałka sieci, z takiego samego materiału jak worek, o wielkości oczek w zwarciu równej co najmniej trzysta milimetrów.

Zakazane jest podwijanie włókien (pojedynczych czy też wielokrotnych) tworzących worek włoków.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

70 mm

4. Okres ochronny

Zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau.

W przypadku braku odpowiednich przepisów w ustawodawstwie Gwinei Bissau Strony uzgadniają najwłaściwszy okres ochronny w ramach wspólnego komitetu i w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe, które zostały zatwierdzone w ramach wspólnego posiedzenia naukowego.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau:

Na koniec rejsu, zgodnie z definicją tego terminu zawartą w rozdziale III załącznika do niniejszego protokołu, na trawlerach do połowów ryb nie może znajdować się więcej niż 9 % skorupiaków lub 9 % głowonogów w stosunku do ich całego połowu w obszarze połowowym Gwinei Bissau.

Na koniec rejsu, zgodnie z definicją tego terminu zawartą w rozdziale III załącznika do niniejszego protokołu, na trawlerach do połowów głowonogów nie może znajdować się więcej niż 9 % skorupiaków w stosunku do ich całego połowu dokonanego w obszarze połowowym Gwinei Bissau.

W przypadku przekroczenia dopuszczonych procentowych uprawnień do przyłowów nakłada się kary zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau.

Strony konsultują się w ramach wspólnego komitetu w celu ewentualnego dostosowania uprawnień do połowów.

6. Dopuszczalna pojemność/Opłaty

Dopuszczalna pojemność (GT) rocznie	4 400
Roczna opłata (EUR/GT)	229 EUR/GT na rok W przypadku licencji kwartalnych lub semestralnych opłaty są obliczane <i>pro rata temporis</i> i powiększane odpowiednio o 3 % lub 2 %, aby pokryć koszty poniesione przy wydaniu licencji.

7. Uwagi

Warunki dotyczące działalności statków są określone w załączniku do protokołu.

ARKUSZ DANYCH NR 2 – KATEGORIA POŁOWÓW 2:

TRAWLERY DO POŁOWÓW KREWETEK

1. Obszar połowowy

Wody poza obszarem 12 mil morskich mierzonym od linii podstawowej, w tym obszar wspólnie zarządzany przez Gwineę Bissau i Senegal, leżące na północy, do azymutu 268°.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe

Dopuszcza się klasyczny włók rozpornicowy oraz inne selektywne narzędzia połowowe.

Dopuszcza się wytyki.

W przypadku wszystkich rodzajów narzędzi połowowych zabrania się stosowania środków lub narzędzi powodujących zatykanie oczek sieci lub mających na celu zmniejszenie selektywnego działania sieci. Jednakże w celu ochrony przed zużyciem i rozrywaniem dozwolone jest mocowanie – wyłącznie do dolnej ściany worka włoka dennego – fartuchów ochronnych z sieci lub innego materiału. Fartuchy te są mocowane tylko wzdłuż przednich i bocznych krawędzi worka włoka. Na górnej ścianie włoka można korzystać z urządzeń ochronnych, pod warunkiem że składają się one tylko z jednego kawałka sieci, z takiego samego materiału jak worek, o wielkości oczek w zwarciu równej co najmniej trzysta milimetrów.

Zakazane jest podwijanie włókien (pojedynczych czy też wielokrotnych) tworzących worek włók.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

40 mm

Gwinea Bissau zobowiązuje się zmienić swoje ustawodawstwo najpóźniej 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego protokołu w celu zastosowania rozmiaru oczek 50 mm, zgodnego z ustawodawstwem obowiązującym w tym podrejonie, który będzie obowiązywać całą flotę połowiącą skorupiaki i działającą na obszarze połowowym Gwinei Bissau.

4. Okres ochronny

Zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau.

W przypadku braku odpowiednich przepisów w ustawodawstwie Gwinei Bissau Strony uzgadniają najwłaściwszy okres ochronny w ramach wspólnego komitetu i w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe, które zostały zatwierdzone w ramach wspólnego posiedzenia naukowego.

5. Przyłowy

Zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau:

Na koniec rejsu, zgodnie z definicją tego terminu zawartą w rozdziale III załącznika do niniejszego protokołu, na pokładzie trawlerów do połowów krewetek nie może znajdować się więcej niż 50 % głowonogów i ryb, w stosunku do ich całego połowu dokonanego w obszarze połowowym Gwinei Bissau.

W przypadku przekroczenia dopuszczonych procentowych uprawnień do przyłówów nakłada się kary zgodnie z ustawodawstwem Gwinei Bissau.

6. Dopuszczalna pojemność/Opłaty

Dopuszczalna pojemność(GT) rocznie	4 400
Roczna opłata (EUR/GT)	307 EUR/GT na rok W przypadku licencji kwartalnych lub semestralnych, opłaty są obliczane <i>pro rata temporis</i> i powiększane odpowiednio o 3 % lub 2 %, aby pokryć koszty poniesione przy wydawaniu licencji.

7. Uwagi

Warunki dotyczące działalności statków są określone w załączniku do protokołu.

ARKUSZ DANYCH NR 3 – KATEGORIA POŁOWÓW 3:

KLIPRY TUŃCZYKOWE

1. Obszar połowowy

Wody poza obszarem 12 mil morskich mierzonym od linii podstawowej, w tym obszar wspólnie zarządzany przez Gwineę Bissau i Senegal, leżące na północy, do azymutu 268°.

Klipry tuńczykowe są upoważnione do połowów z wykorzystaniem żywej przynęty, mając na względzie dokonywanie połowów na obszarze połowowym Gwinei Bissau.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe i środki techniczne

Wędziska.

Okrężnice z żywą przynętą: 16 mm.

Statki poławiające gatunki daleko migrujące przestrzegają środków i zaleceń przyjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w odniesieniu do narzędzi połowowych, ich specyfikacji technicznych oraz do wszelkich innych środków technicznych mających zastosowanie do prowadzenia przez nie działalności połowowej.

3. Przyłowy

Zgodnie z odpowiednimi zaleceniami ICCAT i FAO połowy rekina olbrzymiego (*Cetorhinus maximus*), żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*), piaskowego rekina tygryszego (*Carcharias taurus*) oraz żarłacza szarego (*Galeorhinus galeus*) są zakazane.

4. Dopuszczalna pojemność/Opłaty

Opłata za złowioną tonę	25 EUR za tonę
Ryczałtowa opłata roczna:	500 EUR za 20 ton
Liczba statków upoważnionych do połowów	14

5. Uwagi

Warunki dotyczące działalności statków są określone w załączniku do protokołu.

ARKUSZ DANYCH NR 4 – KATEGORIA POŁOWÓW 4:

SEJNERY ZAMRAŻALNIE DO POŁOWÓW TUŃCZYKA I TAKLOWCE

1. Obszar połowowy

Wody poza obszarem 12 mil morskich mierzonym od linii podstawowej, w tym obszar wspólnie zarządzany przez Gwineę Bissau i Senegal, leżące na północy, do azymutu 268°.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe i środki techniczne

Niewód i powierzchniowe sznury haczykowe.

Statki poławiające gatunki daleko migrujące przestrzegają środków i zaleceń przyjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w odniesieniu do narzędzi połowowych, ich specyfikacji technicznych oraz do wszelkich innych środków technicznych mających zastosowanie do prowadzenia przez nie działalności połowowej.

3. Minimalny dopuszczalny rozmiar oczek

Zalecany standard ICCAT.

4. Przyłowy

Zgodnie z odpowiednimi zaleceniami ICCAT i FAO połowy rekina olbrzymiego (*Cetorhinus maximus*), żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*), piaskowego rekina tygryszego (*Carcharias taurus*) oraz żarłacza szarego (*Galeorhinus galeus*) są zakazane.

5. Dopuszczalna pojemność/Opłaty

Opłata za złowioną tonę	35 EUR za tonę
Ryczałtowa opłata roczna:	3 150 EUR za 90 ton
Liczba statków upoważnionych do połowów	23

6. Uwagi

Warunki dotyczące działalności statków są określone w załączniku do protokołu.

ZAŁĄCZNIK III

Podstawowe elementy celów i wskaźników realizacji, które mają zostać osiągnięte w ramach art. 3, 8 i 9 protokołu

Osie strategiczne i cele	Wskaźniki
1. Poprawa warunków sanitarnych w celu rozwoju sektora gospodarki rybackiej.	
Przygotowania celem uzyskania zgody na wywóz.	Opracowanie przez parlament i wdrożenie przepisów dotyczących minimalnych wymogów w zakresie higieny i zdrowia stosujących się do statków przemysłowych, pirog oraz zakładów rybnych Właściwy organ na miejscu Dostosowanie do standardów CIPA (ISO 9000) Wyposażenie laboratorium w sprzęt umożliwiający dokonywanie analiz mikrobiologicznych i chemicznych Przyjęcie i wdrożenie do ustawodawstwa planu nadzoru i analiz dotyczących krewetek (PNVAR 2008) Liczba wykwalifikowanych inspektorów sanitarnych Liczba pracowników sanitarnych oraz urzędników w Ministerstwie ds. Rybołówstwa, przeszkolonych w standardach higieny Uzyskanie zgody na wywóz do UE
1.1. Modernizacja floty prowadzącej połowy paszowe i tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz zapewnienie standardów sanitarnych.	Liczba statków prowadzących połowy paszowe dostosowanych do standardów Liczba drewnianych pirog zastąpionych pirogami z dostosowanych materiałów (jako wartość bezwzględna i w %) Liczba pirog wyposażonych w chłodziwo Wzrost liczby punktów rozładunku Liczba statków tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego oraz statków łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego dostosowanych do standardów sanitarnych (wartość bezwzględna i w %)
1.2. Rozwój infrastruktury, zwłaszcza infrastruktury portowej.	Modernizacja i rozbudowa portu rybackiego w Bissau Dostosowanie targu rybnego portu w Bissau do standardów dotyczących wyładunku produktów połowów prowadzonych metodą tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i połowów paszowych Dostosowanie portu w Bissau do standardów międzynarodowych (ratyfikowanie konwencji SOLAS) Usunięcie wraków z portu
1.3. Promowanie produktów rybołówstwa (warunki sanitarne i fitosanitarne produktów wyładowywanych i przetwarzanych).	Dostosowany i działający system kontroli produktów rybołówstwa Uwrażliwienie podmiotów na wymogi w zakresie higieny (liczba zorganizowanych szkoleń i liczba przeszkolonych osób) Funkcjonujące laboratorium analityczne Liczba miejsc dostosowanych do rozładunku i przetwarzania połowów dokonywanych metodą tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego Promowanie partnerstwa technicznego i handlowego z prywatnymi operatorami zagranicznymi Wprowadzenie systemu oznakowania ekologicznego dla produktów z Gwinei Bissau

Osie strategiczne i cele	Wskaźniki
2. Poprawa w zakresie monitorowania i kontroli obszaru połowowego oraz nadzór nad nim.	
Poprawa otoczenia prawnego.	Zawarcie umowy między Ministerstwem ds. rybołówstwa i Ministerstwem ds. obrony w sprawie nadzoru i kontroli Przyjęcie i wdrożenie krajowego planu monitorowania, kontroli i nadzoru
2.1. Usprawnienie działań związanych z monitorowaniem, kontrolą i nadzorem.	Funkcjonująca kadra przysięgłych, niezależnych inspektorów (liczba zatrudnionych i przeszkolonych osób) oraz odpowiedni przydział środków w ustawodawstwie budżetowym Liczba dni nadzoru na morzu: 250 dni rocznie na końcu okresu obowiązywania protokołu Liczba inspekcji w porcie i na morzu Liczba inspekcji powietrznych Liczba opublikowanych biuletynów statystycznych Stopień pokrycia radarem Stopień pokrycia całej floty satelitarnym systemem monitorowania statków (VMS) Program szkoleń dostosowany do wprowadzonych technik nadzoru (liczba godzin szkoleń, liczba przeszkolonych techników itp.)
2.2. Monitorowanie zatrzymania statków.	Poprawa przejrzystości systemu zatrzymania, sankcji i płacenia kar Udoskonalenie przepisów dotyczących płacenia kar oraz wprowadzenie zakazu nakładania kar innych niż pieniężne Poprawa systemu ściągania kar Coroczna publikacja danych statystycznych dotyczących ściąganych kar Ustanowienie „czarnej listy” ukaranych statków Coroczne opracowanie i publikacja danych statystycznych dotyczących sankcji Publikacja rocznego raportu FISCAP
3. Poprawa zarządzania połowami.	
Zarządzanie nakładami połowowymi dotyczącymi krewetek i głowonogów.	Przestrzeganie w 2007 r. obowiązujących umów zawartych z państwami trzecimi i Unią Europejską. W przypadku niewykorzystania uprawnień do połowów przyznanych państwom trzecim do dnia 1 stycznia 2007 r., uprawnienia te nie mogą jednak zostać przeniesione na 2008 r. ani kolejne lata. Żadne uprawnienia do połowów nie zostaną przyznane w odniesieniu do czarterowania. Ostateczne odwołanie i formalne rozwiązanie, w terminie trzydziestu dni od daty wejścia w życie niniejszego protokołu, wszelkich umów zawartych ze spółkami, stowarzyszeniami lub przedsiębiorstwami europejskimi.
3.1. Modernizacja i intensyfikacja badań morskich.	Wzmocnienie potencjału badawczego centrum badawczego CIPA
3.2. Poprawa wiedzy w zakresie zasobów rybnych.	Wykonanie rocznego planu trałowania Liczba ocenionych stad Liczba programów badawczych Liczba wydanych i monitorowanych zaleceń dotyczących stanu głównych zasobów (zwłaszcza wstrzymanie połowów i ochrona zbyt eksploatowanych stad)

Osie strategiczne i cele	Wskaźniki
	Ocena rocznych nakładów połowowych dla gatunków będących przedmiotem planu zagospodarowania Narzędzie do operacyjnego zarządzania nakładem połowowym (utworzenie bazy danych, instrumenty monitorowania statystycznego, utworzenie sieci usług zarządzania flotą, publikacja biuletynów statystycznych itp.)
3.3. Kontrolowany rozwój rybołówstwa.	Przyjęcie rocznego planu zarządzania połowami paszowymi przed początkiem danego roku Przyjęcie i realizacja planu gospodarowania zasobami nadmiernie eksploatowanymi Prowadzenie rejestru statków w WSE, w tym statków floty tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego Liczba opracowanych, wprowadzonych w życie i ocenionych planów zagospodarowania
3.4. Poprawa skuteczności usług technicznych Ministerstwa Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej oraz usług objętych zarządzaniem sektora.	Wzmocnienie zdolności administracyjnych Opracowanie i stosowanie programu szkoleń i przekwalifikowania (liczba przeszkolonych urzędników, liczba godzin szkoleń itp.) Wzmocnienie mechanizmów koordynacji, zgodności i współpracy z partnerami Wzmocnienie systemu zbierania danych oraz monitorowania statystycznego działalności połowowej
3.5. Wzmocnienie systemu zarządzania licencjami oraz monitorowania statków.	Liczba godzin szkoleń techników Liczba przeszkolonych techników Utworzenie sieci usług i danych statystycznych

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2011 r.

dotycząca stanowiska, jakie Unia Europejska ma zająć w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG

(2011/886/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 1., art. 192 ust. 1 oraz art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik IV do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾ (zwanego dalej „porozumieniem EOG”) zawiera szczególne przepisy i ustalenia dotyczące energii.
- (2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽³⁾ powinna zostać włączona do porozumienia EOG.
- (3) Dyrektywa 2009/28/WE uchyla dyrektywę 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych⁽⁴⁾, która jest włączona do porozumienia

EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach porozumienia EOG.

- (4) Osiągnięcie przez Norwegię docelowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w roku 2020 musi być rozpatrywane w kontekście wysokiego początkowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w porównaniu z państwami członkowskimi UE oraz niepewnością podaży i popytu wynikającą z połączenia hydroenergetycznego systemu pozyskiwania energii oraz zimnego klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie Unia ma zająć w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IV (Energia) do porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
S. NOWAK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR ...

z dnia

zmieniająca załącznik IV (Energia) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik IV do Porozumienia został ostatnio zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr ... z dnia ...⁽¹⁾.
- (2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽²⁾ powinna zostać włączona do Porozumienia.
- (3) Dyrektywa 2009/28/WE uchyla dyrektywę 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, która jest włączona do Porozumienia i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (4) Osiągnięcie przez Norwegię docelowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w roku 2020 musi być rozpatrywane w kontekście wysokiego początkowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w porównaniu z państwami członkowskimi UE oraz niepewnością podaży i popytu wynikającą z połączenia hydroenergetycznego systemu pozyskiwania energii oraz zimnego klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IV do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33.

1) skreśla się tekst w pkt 19 (dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2012 r.;

2) po pkt 40 (rozporządzenie Komisji (UE) nr 774/2010) dodaje się, co następuje:

„41. **32009 L 0028:** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) niniejszej dyrektywy nie stosuje się do Liechtensteinu;

b) art. 3 ust. 1 zdanie drugie nie ma zastosowania do państw EFTA;

c) w art. 4 ust. 2 dodaje się, co następuje:

»Norwegia i Islandia powiadamiają Urząd Nadzoru EFTA o swoich planach działania w zakresie energii odnawialnej nie później niż w ciągu sześciu miesięcy po wejściu w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr ..., włączającej dyrektywę 2009/28/WE.«;

d) w art. 22 ust. 1 dodaje się, co następuje:

»Norwegia i Islandia składają sprawozdanie dotyczące postępu w promowaniu i wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych do dnia 31 grudnia 2013 r., a następnie co dwa lata. Ostatnim wymaganym sprawozdaniem będzie sprawozdanie piąte, które należy przedłożyć do dnia 31 grudnia 2021 r.«;

e) w załączniku I pkt A dodaje się, co następuje:

	Udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, 2005 r. (S ₂₀₀₅)	Docelowy udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, 2020 r. (S ₂₀₂₀)
»Islandia	55,0 %	64 %
Norwegia	58,2 %	67,5 %».

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2009/28/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ..., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG oraz w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia ...

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1385/2011

z dnia 14 listopada 2011 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach Protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej pomiędzy Stronami Umowie o partnerstwie w sprawie połowów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 17 marca 2008 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) 241/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową o partnerstwie”).
- (2) Nowy protokół do umowy o partnerstwie (zwany dalej „nowym protokołem”) został parafowany w dniu 15 czerwca 2011 r. Nowy protokół przydziela statkom UE uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Republiki Gwinei Bissau w zakresie rybołówstwa.
- (3) W dniu 14 listopada 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/885/UE ⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania nowego protokołu.
- (4) Należy określić metodę przydziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie na okres stosowania nowego protokołu.
- (5) Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty ⁽³⁾, jeśli okaże się, że uprawnienia do połowów przydzielone Unii w ramach nowego protokołu nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie. Brak odpowiedzi w terminach określonych

przez Radę uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznaných im uprawnień do połowów w danym okresie. Należy określić te terminy.

- (6) Ponieważ poprzedni protokół stracił moc z dniem 15 czerwca 2011 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i być stosowane ze skutkiem od dnia 16 czerwca 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów w ramach protokołu dołączonego do decyzji 2011/885/UE w sprawie jego podpisania i tymczasowego stosowania rozdziela się pomiędzy państwa członkowskie w następujący sposób:

a) połowy krewetek:

Hiszpania	1 421 GT
Włochy	1 776 GT
Grecja	137 GT
Portugalia	1 066 GT;

b) połowy ryb/głównogów:

Hiszpania	3 143 GT
Włochy	786 GT
Grecja	471 GT;

c) sejnery tuńczykowe i taklowce powierzchniowe:

Hiszpania	10 statków
Francja	9 statków
Portugalia	4 statki;

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 49.

⁽²⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

d) klipry:

Hiszpania 10 statków

Francja 4 statki.

2. Rozporządzenie Rady (WE) 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau.

3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów określonych w protokole, Komisja uwzględni wnioski o wydanie upoważ-

nień do połowów z pozostałych państw członkowskich, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

Termin przewidziany w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia ustala się na dziesięć dni roboczych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się ze skutkiem od dnia 16 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2011 r.

W imieniu Rady
M. SAWICKI
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA

(2011/887/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 3 i art. 25,

uwzględniając decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 oraz rozdział 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z Protokołem w sprawie postanowień przejściowych, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, skutki prawne aktów wydanych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu uchylecia, unieważnienia lub zmiany tych aktów w zastosowaniu Traktatów.

(2) W związku z tym zastosowanie ma art. 25 decyzji 2008/615/WSiSW i Rada musi jednomyślnie zdecydować, czy państwa członkowskie wdrożyły przepisy rozdziału 6 tej decyzji.

(3) Art. 20 decyzji 2008/616/WSiSW przewiduje, że decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, mają być podejmowane na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu. W odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW sprawozdanie z oceny ma być oparte na wynikach wizyty ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.

(4) Litwa poinformowała Sekretariat Generalny Rady o krajowych zbiorach analiz DNA, do których mają zastosowanie art. 2–6 decyzji 2008/615/WSiSW, oraz o warunkach zautomatyzowanego przeszukiwania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 tej decyzji, zgodnie z art. 36 ust. 2 tej decyzji.

(5) Zgodnie z rozdziałem 4 pkt 1.1 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej z zautomatyzowanych metod wymiany danych i musi być wypełniony przez państwo członkowskie w momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.

(6) Litwa wypełniła kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych DNA.

(7) Litwa z powodzeniem przeprowadziła operację pilotażową z Austrią.

(8) Austriacki zespół oceniający przeprowadził na Litwie wizytę ewaluacyjną i sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.

(9) Radzie przedstawiono całościowe sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczącą wymiany danych DNA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania i porównywania danych DNA Litwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i przekazywania danych osobowych na mocy art. 3 i 4 tej decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. CICHOCKI
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie uruchomienia na Litwie zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych

(2011/888/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25,

uwzględniając decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 oraz rozdział 4 załącznika do niej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Protokołem w sprawie postanowień przejściowych załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, skutki prawne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu uchylecia, unieważnienia lub zmiany tych aktów w zastosowaniu Traktatów.
- (2) W związku z tym zastosowanie ma art. 25 decyzji 2008/615/WSiSW i Rada musi jednomyślnie zdecydować, czy państwa członkowskie wdrożyły przepisy rozdziału 6 tej decyzji.
- (3) Art. 20 decyzji 2008/616/WSiSW stanowi, że decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2008/615/WSiSW, mają być podejmowane na podstawie sprawozdania z oceny opartego na kwestionariuszu. W odniesieniu do zautomatyzowanej wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji 2008/615/WSiSW sprawozdanie z oceny ma być oparte na wynikach wizyty ewaluacyjnej i operacji pilotażowej.
- (4) Zgodnie z rozdziałem 4 pkt 1.1 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW kwestionariusz opracowany przez odpowiednią grupę roboczą Rady dotyczy każdej z zautomatyzowanych metod wymiany danych i musi

być wypełniony przez państwo członkowskie w momencie uznania przez to państwo, że spełnia ono wymogi dotyczące wymiany danych w odpowiedniej kategorii danych.

- (5) Litwa wypełniła kwestionariusz dotyczący ochrony danych i kwestionariusz dotyczący wymiany danych daktyloskopijnych.
- (6) Litwa z powodzeniem przeprowadziła operację pilotażową z Austrią.
- (7) Austriacki zespół oceniający przeprowadził na Litwie wizytę ewaluacyjną i sporządził sprawozdanie z tej wizyty, które przekazano odpowiedniej grupie roboczej Rady.
- (8) Radzie przedstawiono całościowe sprawozdanie z oceny podsumowujące wyniki kwestionariusza, wizytę ewaluacyjną i operację pilotażową dotyczącą wymiany danych daktyloskopijnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów zautomatyzowanego przeszukiwania danych daktyloskopijnych Litwa w pełni wdrożyła przepisy ogólne dotyczące ochrony danych zawarte w rozdziale 6 decyzji 2008/615/WSiSW i jest uprawniona do otrzymywania i przekazywania danych osobowych na mocy art. 9 tej decyzji od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. CICHOCKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 21 grudnia 2011 r.****dotycząca pomocy finansowej Unii na rok 2012 na rzecz laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9521)***(Jedynie teksty w języku duńskim, niderlandzkim, angielskim, francuskim, niemieckim, włoskim, hiszpańskim i szwedzkim są autentyczne)**

(2011/889/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 31 ust. 1 i 2,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej mogą otrzymywać pomoc finansową Unii zgodnie z art. 31 decyzji 2009/470/WE.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 926/2011 z dnia 12 września 2011 r. do celów decyzji Rady 2009/470/WE w odniesieniu do pomocy finansowej Unii dla laboratoriów referencyjnych UE ds. pasz i żywności oraz w sektorze zdrowia zwierząt ⁽³⁾ stanowi, że pomoc finansowa Unii jest przyznawana, jeżeli zatwierdzone programy prac są skutecznie realizowane, a beneficjenci dostarczają wszelkich niezbędnych informacji w wyznaczonych terminach.
- (3) Komisja dokonała oceny programów prac i odpowiadających im prognoz budżetowych przedłożonych przez laboratoria referencyjne Unii Europejskiej na 2012 r.
- (4) Zgodnie z tą oceną wyznaczone laboratoria referencyjne Unii Europejskiej powinny otrzymać pomoc finansową Unii mającą na celu współfinansowanie ich działalności w zakresie realizacji funkcji i zadań przewidzianych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Pomoc finansowa Unii powinna objąć 100 % kosztów kwalifikowalnych określonych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 926/2011.

- (5) Powiązania z sześcioma laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej wyznaczonymi w ramach Wspólnego Centrum Badawczego określone są w corocznych uzgodnieniach administracyjnych, którym towarzyszy program prac i jego budżet, ponieważ Wspólne Centrum Badawcze oraz Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Konsumentów są służbami Komisji.
- (6) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 926/2011 ustanowiono zasady kwalifikowalności dotyczące warsztatów organizowanych przez laboratoria referencyjne Unii Europejskiej. Przewidziano w nim również ograniczenie pomocy finansowej do maksymalnie 32 uczestników, 3 zaproszonych prelegentów i 10 uczestniczących w warsztatach przedstawicieli państw trzecich. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 926/2011 odstępstwa od tego ograniczenia powinny zostać udzielone w przypadku tych laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej, które potrzebują wsparcia, by umożliwić uczestnictwo w warsztatach ponad 32 osobom w celu osiągnięcia jak najlepszych wyników. Odstępstwa są możliwe w przypadku, gdy dane laboratorium referencyjne Unii Europejskiej przejmuje kierownictwo i odpowiedzialność przy organizowaniu warsztatów wraz z innym laboratorium referencyjnym Unii Europejskiej.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁴⁾ programy zwalczania i kontroli chorób zwierząt (środki weterynaryjne) są finansowane z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG). Ponadto w art. 13 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia przewidziano, że w należycie uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach, w odniesieniu do środków i programów objętych decyzją Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽⁵⁾, koszty administracyjne i koszty zatrudnienia poniesione przez państwa członkowskie i przez beneficjentów ubiegających się o środki z EFRG pokrywa Fundusz. Do celów kontroli finansowej zastosowanie mają art. 9, 36 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 241 z 17.9.2011, s. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP) przy Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), Maisons-Alfort, Francja, na analizy i badania mleka oraz przetworów mlecznych.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 328 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 23 000 EUR.

Artykuł 2

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Bilthoven, Niderlandy, na analizy i badania chorób odzwierzęcych (wywołanych przez salmonelle).

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 375 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 35 000 EUR.

Artykuł 3

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratorio de Biotoxinas Marinas, Agencia Española de Seguridad Alimentaria y Nutrición (Ministerio de Sanidad y Política Social), Vigo, Hiszpania, na monitorowanie biotoksyn morskich.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 283 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 20 000 EUR.

Artykuł 4

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową laboratorium Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Weymouth, Zjednoczone Królestwo, na monitorowanie skażenia wirusowego i bakteriologicznego małży.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 284 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 23 000 EUR.

Artykuł 5

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP) przy Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), Maisons-Alfort, Francja, na analizy i badania *Listeria monocytogenes*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 458 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 23 000 EUR.

Artykuł 6

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP) przy Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), Maisons-Alfort Cedex, Francja, na analizy i badania gronkowców koagulazo-dodatnich, w tym *Staphylococcus aureus*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 356 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 23 000 EUR.

Artykuł 7

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Istituto Superiore di Sanità (ISS), Rzym, Włochy, na analizy i badania *Escherichia coli*, w tym werotoksycznych szczepów *E. coli* (VTEC).

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 285 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR.

Artykuł 8

1. Unia Europejska przyznaje wkład finansowy Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA), Uppsala, Szwecja, na monitorowanie szczepów *Campylobacter*.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 310 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 40 000 EUR.

Artykuł 9

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Istituto Superiore di Sanità (ISS), Rzym, Włochy, na analizy i badania pasożytów (w szczególności *Trichinella*, *Echinococcus* i *Anisakis*).

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 336 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 30 000 EUR.

Artykuł 10

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Kopenhaga, Dania, na monitorowanie oporności przeciwdrobnoustrojowej.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 390 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 36 000 EUR.

Artykuł 11

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Animal Health and Veterinary Laboratories Agency (dawniej VLA), Addlestone, Zjednoczone Królestwo, na monitorowanie pasażo-walnych encefalopatii gąbczastych.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 600 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 30 000 EUR.

3. W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 926/2011 laboratorium określone w ust. 1 jest upoważnione do wystąpienia o pomoc finansową na organizację jednego z warsztatów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, dla maksymalnie 50 uczestników.

Artykuł 12

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W), chaussée de Namur 24, 5030 Gembloux, Belgia, na analizy i badania białek zwierzęcych w paszy.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 575 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 30 000 EUR.

Artykuł 13

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence Nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'Environnement et du travail (ANSES), Fougères, Francja, w zakresie pozostałości niektórych substancji, o których mowa w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 470 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 25 000 EUR.

Artykuł 14

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL), Berlin, Niemcy, w zakresie pozostałości niektórych substancji, o których mowa w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 470 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 25 000 EUR.

Artykuł 15

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Istituto Superiore di Sanità, Rzym, Włochy, w zakresie pozostałości niektórych substancji, o których mowa w załączniku VII sekcja I pkt 12 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 285 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR.

Artykuł 16

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Freiburg, Niemcy, na analizy i badania pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia zwierzęcego i w produktach o wysokiej zawartości tłuszczu.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 200 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR.

Artykuł 17

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Fødevarerinstitutionen, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Kopenhaga, Dania, na analizy i badania pozostałości pestycydów w zbożach i w paszy.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 200 000 EUR.

Artykuł 18

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG), Hiszpania, na analizy i badania pozostałości pestycydów w owocach i warzywach, w tym w produktach o wysokiej zawartości wody i kwasów.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 447 000 EUR.

Artykuł 19

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Stuttgart, Niemcy, na analizy i badania pozostałości pestycydów metodami oznaczania pojedynczych pozostałości.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 370 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 70 000 EUR.

3. W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 926/2011 laboratorium określone w ust. 1 jest upoważnione do wystąpienia o pomoc finansową na organizację jednego z warsztatów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, dla maksymalnie 80 uczestników.

Artykuł 20

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Stuttgart, Niemcy, na analizy i badania dioksyn i PCB w paszy i żywności.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 450 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 60 000 EUR.

Artykuł 21

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete, Algete (Madryt), Hiszpania, w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 110 000 EUR.

Artykuł 22

Unia Europejska przyznaje wkład finansowy Animal Health and Veterinary Laboratories Agency (dawniej VLA), New Haw, Weybridge, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 85 000 EUR.

Artykuł 23

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 90 000 EUR.

Artykuł 24

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Danmarks Tekniske Universitet, Veterinærinstituttet, Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr, Århus, Dania, w odniesieniu do chorób ryb.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 280 000 EUR.

Artykuł 25

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową IFREMER, La Tremblade, Francja, w odniesieniu do chorób małży.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 130 000 EUR.

Artykuł 26

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do choroby niebieskiego języka.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 259 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 60 000 EUR.

Artykuł 27

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Hanower, Niemcy, w odniesieniu do klasycznego pomoru świń.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 295 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 50 000 EUR.

Artykuł 28

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Centro de Investigación en Sanidad Animal, Valdeolmos, Madryt, Hiszpania, w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 185 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 40 000 EUR.

Artykuł 29

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, przy Biotechnology and Biological Sciences Research Council (BBSRC), Pirbright, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do pryszczycy.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 360 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 40 000 EUR.

Artykuł 30

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Interbull Centre, Department of Animal Breeding and Genetics, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Szwecja, na współpracę przy ujednoczaniu metod badania i oceny wyników w odniesieniu do bydła hodowlanego czystorasowego.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 150 000 EUR.

Artykuł 31

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową ANSES, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maisons-Alfort, Francja, w odniesieniu do brucelozy.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 280 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 18 000 EUR.

Artykuł 32

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Animal Health and Veterinary Laboratories Agency (dawniej VLA), New Haw, Weybridge, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do ptasiej grypy.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 380 000 EUR.

Artykuł 33

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do chorób skorupiaków.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 105 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR.

Artykuł 34

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową ANSES, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses/Laboratoire d'études et de recherche en pathologie équine, Francja, w odniesieniu do chorób zwierząt koniowatych innych niż afrykański pomór koni.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 525 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 30 000 EUR.

Artykuł 35

1. Unia Europejska przyznaje pomoc finansową ANSES, Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, Francja, w odniesieniu do wścieklizny.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 250 000 EUR.

2. Oprócz maksymalnej kwoty przewidzianej w ust. 1 Unia przyznaje laboratorium określone w ust. 1 pomoc finansową w celu organizacji warsztatów. Pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR.

Artykuł 36

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) przy Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Madryt, Hiszpania, w odniesieniu do gruźlicy.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 285 000 EUR.

Artykuł 37

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową ANSES, Laboratoire de recherches sur la pathologie des abeilles, Antipolis, Francja, w odniesieniu do zdrowia pszczół.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wspomniana pomoc finansowa nie przekracza 300 000 EUR.

Artykuł 38

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Wspólnemu Centrum Badawczemu Komisji Europejskiej, Geel, Belgia, na następujące działania na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.:

- 1) działania dotyczące metali ciężkich w paszy i żywności; pomoc ta nie przekracza 237 000 EUR;
- 2) organizacja warsztatów przez wspomniane laboratorium w zakresie działań, o których mowa w pkt 1; pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR;
- 3) działania dotyczące mikotoksyn; pomoc ta nie przekracza 238 000 EUR;
- 4) organizacja warsztatów przez wspomniane laboratorium w zakresie działań, o których mowa w pkt 3; pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR;
- 5) działania dotyczące wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA); pomoc ta nie przekracza 227 000 EUR;
- 6) organizacja warsztatów przez wspomniane laboratorium w zakresie działań, o których mowa w pkt 5; pomoc ta nie przekracza 22 000 EUR;

- 7) działania dotyczące dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt; pomoc ta nie przekracza 44 000 EUR;
- 8) organizacja warsztatów przez wspomniane laboratorium w zakresie działań, o których mowa w pkt 7; pomoc ta nie przekracza 25 000 EUR.

Artykuł 39

Unia Europejska przyznaje pomoc finansową Wspólnemu Centrum Badawczemu Komisji Europejskiej, Iskra, Włochy, na następujące działania na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.:

- 1) działania dotyczące materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością; pomoc ta nie przekracza 220 000 EUR;
- 2) organizacja warsztatów przez wspomniane laboratorium w zakresie działań, o których mowa w pkt 1; pomoc ta nie przekracza 40 000 EUR;
- 3) działania dotyczące organizmów zmodyfikowanych genetycznie; pomoc ta nie przekracza 233 000 EUR;

- 4) organizacja warsztatów przez wspomniane laboratorium w zakresie działań, o których mowa w pkt 3; pomoc ta nie przekracza 36 000 EUR.

Artykuł 40

Pomoc finansowa Unii, o której mowa w art. 1–39, obejmuje 100 % kosztów kwalifikowalnych określonych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 926/2011.

Artykuł 41

Niniejsza decyzja skierowana jest do laboratoriów wymienionych w załączniku.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

- Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP), przy Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), 23 avenue du Général-de- Gaulle, 94700 Maisons-Alfort Cedex, Francja,
- Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Anthony van Leeuwenhoeklaan 9, Postbus 1, 3720 BA Bilthoven, Nederlandy,
- Laboratorio de Biotoxinas Marinas, Agencia Española de Seguridad Alimentaria y Nutrición (Ministerio de Sanidad y Política Social), Vigo, Hiszpania, Estacion Maritima, s/n, 36200 Vigo, Hiszpania,
- Laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth laboratory, Barrack Road, The Nothe, Weymouth, Dorset, DT4 8UB, Zjednoczone Królestwo,
- Istituto Superiore di Sanità (ISS), Viale Regina Elena 299, 00161 Roma, Włochy,
- Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA), Ulls väg 2 B, SE-75189 Uppsala, Szwecja,
- Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Bülowsvej 27, 1790 Copenhagen V, Dania,
- Animal Health and Veterinary Laboratories Agency (AHVLA); Weybridge, New Haw, Addelstone Surrey KT15 3NB, Zjednoczone Królestwo,
- Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W), chaussée de Namur 24, 5030 Gembloux, Belgia,
- Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail (ANSES), Site de Fougères, La Haute Marche, Javéné, BP 90203, 35302 Fougères, Francja,
- Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit, Mauerstrasse 39-42, 10117 Berlin, Niemcy,
- Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Postfach 100462, Bissierstrasse 5, 79114 Freiburg, Niemcy,
- Fødevareinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Afdeling for Fødevarekemi, Mørkhøj Bygade 19, 2860 Søborg, Dania,
- Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)/Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG), Ctra. Sacramento s/n, La Canada de San Urbano, 04120 Almeria, Hiszpania,
- Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA), Schaflandstrasse 3/2, Schaflandstrasse 3/2, 70736 Stuttgart, Niemcy,
- Laboratorio Central de Sanidad Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, Ctra. De Algete km. 8, Valdeolmos, 28110, Algete (Madrid), Hiszpania,
- AFRC Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory, Pirbright, Woking, Surrey GU24 0NF, Zjednoczone Królestwo,
- Veterinærinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet, Afdelingen for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr, Hangøvej 2, 8200 Århus, Dania,
- IFREMER, Avenue Mus de Loup, Ronces les Bains, 17390 La Tremblade, Francja,
- Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Bischofsholer Damm 15, 30173 Hannover, Niemcy,
- Centro de Investigación en Sanidad Animal, Ctra. De Algete a El Casar, Valdeolmos 28130, Madrid, Hiszpania,
- Interbull Centre, Department of Animal Breeding and Genetics SLU, Sveriges lantbruksuniversitet, Undervisningsplan E1-27; SE-75007 Uppsala, Szwecja,
- ANSES, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, 23 avenue du General-de-Gaulle, 94706 Maisons-Alfort Cedex, Francja,

-
- Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory, The Nothe, Barrack Road, Weymouth, Dorset DT4 8UB, Zjednoczone Królestwo,
 - ANSES, Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, 23 avenue du Général-de-Gaulle, 94 706 Maisons-Alfort Cedex, Francja,
 - ANSES, Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, site de Nancy, Domaine de Pixérécourt, 54220 Malzéville, Francja,
 - VISAVET - Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Avda. Puerta de Hierro, s/n. Ciudad Universitaria, 28040 Madrid, Hiszpania,
 - ANSES, Laboratoire de recherches sur la pathologie des abeilles, 105 Route des Chappes, les Templiers, 06902 Sophia Antipolis, Francja,
 - Joint Research Centre, Retieseweg 111, 2440 Geel, Belgia,
 - Joint Research Centre, Institute for reference materials and measurements, Food safety and quality, Via E. Fermi, 121020 Ispra, Włochy,
 - Joint Research Centre, Institute for Health and Consumer Protection, Unit: Physical and chemical exposures, TP 260, Via E. Fermi, 1, 21020 Ispra, Włochy,
 - Joint Research Centre, Institute for Health and Consumer Protection, Biotechnology and GMOs Unit, Via E. Fermi, 1, 21020 Ispra, Włochy.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 22 grudnia 2011 r.****ustanawiająca zasady utworzenia sieci właściwych organów krajowych odpowiedzialnych za e-Zdrowie, zarządzania nią i jej funkcjonowania**

(2011/890/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2011/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 14 dyrektywy 2011/24/UE do zadań Unii należy wspieranie i ułatwianie współpracy oraz wymiany informacji między państwami członkowskimi działającymi w ramach dobrowolnej sieci skupiającej wyznaczone przez państwa członkowskie organy krajowe odpowiedzialne za e-Zdrowie („sieć e-Zdrowie”).
- (2) Zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2011/24/UE Komisja ma obowiązek przyjęcia przepisów niezbędnych do utworzenia sieci e-Zdrowie, zarządzania nią i jej przetrzystego funkcjonowania.
- (3) Jako że uczestnictwo w sieci e-Zdrowie jest dobrowolne, państwa członkowskie powinny mieć zawsze możliwość dołączenia do niej. Ze względów organizacyjnych państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w sieci, powinny z wyprzedzeniem powiadomić o tym Komisję.
- (4) Dane osobowe przedstawicieli państw członkowskich, ekspertów i obserwatorów uczestniczących w sieci powinny być przetwarzane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽²⁾ oraz dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywą o prywatności i łączności elektronicznej)⁽³⁾.

- (5) Konkluzje Rady z 2009 r. w sprawie bezpiecznej i skutecznej opieki zdrowotnej dzięki e-Zdrowiu zawierają wezwanie do dostosowania e-Zdrowia do strategii i potrzeb zdrowotnych na poziomie Unii i poszczególnych państw poprzez bezpośrednie zaangażowanie organów krajowych właściwych do spraw zdrowia. Aby osiągnąć ten cel, Rada w swoich konkluzjach wezwała również do utworzenia mechanizmu zarządzania na wysokim szczeblu, czego następstwem było rozpoczęcie Wspólnego Działania⁽⁴⁾ i Sieci Tematycznej w obrębie, odpowiednio, Programu „Zdrowie”⁽⁵⁾ i Programu na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, będącego częścią Programu na rzecz konkurencyjności i innowacji⁽⁶⁾ (dalej „Wspólne Działanie” i „Sieć Tematyczna”). W celu zapewnienia koordynacji i spójności prac dotyczących sieci e-Zdrowie na poziomie unijnym i uniknięcia powielania działań, należy zapewnić kontynuację działania wymienionego wyżej mechanizmu zarządzania na wysokim szczeblu w ramach sieci e-Zdrowie w zakresie, w jakim działanie to jest zgodne z celami sieci określonymi w art. 14 ust. 2 dyrektywy 2011/24/UE, oraz przyłączyć do sieci Wspólne Działanie i Sieć Tematyczną.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 16 dyrektywy 2011/24/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia zasady niezbędne dla utworzenia sieci właściwych organów krajowych odpowiedzialnych za e-Zdrowie, zarządzania nią i jej funkcjonowania, zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/24/UE.

Artykuł 2

Zadania

1. Sieć e-Zdrowie realizuje cele przypisane jej na mocy art. 14 ust. 2 dyrektywy 2011/24/UE.

⁽⁴⁾ Wspólne działanie na rzecz inicjatywy w zakresie zarządzania usługami e-Zdrowia; decyzja Komisji C(2010) 7593 z dnia 27 października 2010 r. w sprawie przyznania dotacji dla wniosków dotyczących drugiego programu „Zdrowie” na 2010 r. (2008–2013), umowa numer 2010/2302.

⁽⁵⁾ Decyzja nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. ustanawiająca drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013 (Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 3).

⁽⁶⁾ Decyzja nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15).

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

2. W realizacji tych celów sieć e-Zdrowie działa w ścisłej współpracy ze Wspólnym Działaniem i z Siecią Tematyczną oraz wykorzystuje wyniki osiągnięte w ramach tych dwóch działań.

Artykuł 3

Skład i powoływanie

1. Członkami są odpowiedzialne za e-Zdrowie organy krajowe, wyznaczone przez państwa członkowskie uczestniczące w sieci e-Zdrowie.

2. Państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w sieci e-Zdrowie, powiadamiają o tym na piśmie Komisję oraz zgłaszają odpowiedzialny za e-Zdrowie organ krajowy, który wyznaczyły zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/24/UE.

3. Każdy organ krajowy odpowiedzialny za e-Zdrowie mianuje jednego przedstawiciela w sieci e-Zdrowie i jednego zastępcę oraz powiadamia o tym Komisję.

4. Nazwy organów państw członkowskich publikuje się w rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów (zwanym dalej „rejestrem”).

5. Dane osobowe przedstawicieli państw członkowskich, ekspertów i obserwatorów uczestniczących w sieci są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z dyrektywami 95/46/WE i 2002/58/WE.

Artykuł 4

Powiązania pomiędzy siecią e-Zdrowie a Komisją

1. Komisja może zasięgnąć konsultacji sieci e-Zdrowie na każdy temat związany z e-Zdrowiem w Unii, w szczególności kiedy jest to potrzebne do zapewnienia wytycznych dla Wspólnego Działania i Sieci Tematycznej.

2. Każdy członek sieci e-Zdrowie może zaproponować Komisji skonsultowanie się z siecią e-Zdrowie w konkretnej kwestii.

Artykuł 5

Regulamin wewnętrzny

Sieć e-Zdrowie przyjmuje zwykłą większością głosów swoich członków własny regulamin wewnętrzny, na wniosek służb Komisji i po konsultacjach z państwami członkowskimi uczestniczącymi w sieci.

Artykuł 6

Tryb pracy

1. Sieć e-Zdrowie może wyznaczyć podgrupy do zbadania konkretnych kwestii zgodnie z wyznaczonym przez siebie zakresem zadań. Tego rodzaju podgrupy ulegają rozwiązaniu z chwilą wygaśnięcia ich mandatu.

2. Sieć e-Zdrowie przyjmuje wieloletni program działania i instrument oceny jego realizacji.

3. Członkowie sieci e-Zdrowie i ich przedstawiciele oraz zaproszeni eksperci i obserwatorzy podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej określonym w art. 339 Traktatu i w jego przepisach wykonawczych, a także przestrzegają przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, określonych w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r., zmieniającej jej regulamin wewnętrzny⁽¹⁾. W przypadku nieprzestrzegania przez nich powyższych wymogów Przewodniczący sieci e-Zdrowie może podjąć wszelkie stosowne środki.

Artykuł 7

Sekretariat sieci e-Zdrowie

1. Komisja prowadzi sekretariat sieci e-Zdrowie.

2. W posiedzeniach sieci e-Zdrowie i jej podgrup mogą uczestniczyć inni, zainteresowani jej pracami urzędnicy Komisji.

3. Komisja publikuje stosowne informacje na temat działalności sieci e-Zdrowie w rejestrze lub na specjalnej stronie internetowej dostępnej poprzez link umieszczony w rejestrze.

Artykuł 8

Koszty uczestnictwa w posiedzeniach

1. Osoby uczestniczące w działaniach sieci e-Zdrowie nie otrzymują wynagrodzenia za swoją pracę od Komisji.

2. Wydatki na podróże służbowe i koszty pobytu ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach sieci e-Zdrowie są zwracane przez Komisję zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji.

Zwrot kosztów odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 31.12.2001, s. 1.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 grudnia 2011 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę 281-24-236x3006-210-23 (DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9532)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/891/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 czerwca 2005 r. przedsiębiorstwo Dow AgroSciences Europe zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Niderlandów z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających bawełnę 281-24-236x3006-210-23, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek dotyczy również wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza zawierających bawełnę 281-24-236x3006-210-23 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i wnioski dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 15 czerwca 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że bawełna 281-24-236x3006-210-23 jest równie bezpieczna jak jej niemodyfikowany

genetycznie odpowiednik pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających bawełnę 281-24-236x3006-210-23, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”), miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań tych produktów⁽³⁾.

- (4) W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (5) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów. Ze względu na właściwości fizyczne nasion bawełny i metody transportu Urząd zalecił jednak wprowadzenie, w ramach ogólnego nadzoru, szczególnych środków służących aktywnemu monitorowaniu występowania zdziczałych roślin bawełny na obszarach, na których prawdopodobne jest wysypanie się nasion i rozwój roślin.
- (6) W celu dokładniejszego opisanie wymogów monitorowania oraz zapewnienia zgodności z zaleceniem EFSA wnioskodawca wprowadził zmiany do przedstawionego planu monitorowania. Wprowadzono szczególne środki służące ograniczeniu strat i wysypywania się nasion oraz zwalczaniu powstawania przypadkowych populacji roślin bawełny.
- (7) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (8) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2010-00863>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (9) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, inne niż te ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dla żywności, składników żywności i paszy zawierających bawełnę 281-24-236x3006-210-23, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych. Aby jednak zapewnić wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza zawierające organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składające się z nich, w odniesieniu do których złożono wnioski o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.
- (10) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i mieniającego dyrektywę 2001/18/WE⁽¹⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub z nich się składających. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (11) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawiać zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia szczególnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczególnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też szczególnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (12) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (13) O niniejszej decyzji należy powiadomić strony Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych⁽³⁾.
- (14) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (15) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego, dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków.
- (16) Ponieważ na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2011 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek oraz zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone, przyjęcie tych środków spoczywa na Komisji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana bawełna (*Gossypium hirsutum*) 281-24-236x3006-210-23, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywność i składniki żywności zawierające bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- b) pasza zawierająca bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- c) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

Artykuł 3**Etykietowanie**

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „bawełna”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c), zawierających bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4**Monitorowanie skutków dla środowiska**

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania, zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5**Rejestr wspólnotowy**

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6**Posiadacz zezwolenia**

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Dow AgroSciences Europe, Zjednoczone Królestwo, występujące w imieniu Mycogen Seeds, Stany Zjednoczone.

Artykuł 7**Okres ważności**

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty jej notyfikacji.

Artykuł 8**Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Dow AgroSciences Europe, European Development Centre, 3 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN, Zjednoczone Królestwo.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia**

Nazwa: Dow AgroSciences Europe,

Adres: European Development Centre, 3 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN, Zjednoczone Królestwo.

b) **Opis i specyfikacja produktów**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy.

U genetycznie zmodyfikowanej bawełny DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5 (*Gossypium hirsutum*), zgodnej z opisem we wniosku, następuje synteza białek Cry1Ac i Cry1F nadających tolerancję na niektóre szkodniki z rzędu *Lepidoptera* (motyle) oraz białka PAT, stosowanego jako marker selekcyjny uodporniający na herbicyd glufosynat amonowy.

c) **Etykietowanie**

- 1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „bawełna”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających bawełnę DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania**

- Specyficzna dla danej modyfikacji technika ilościowego oznaczania bawełny DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5 metodą PCR w czasie rzeczywistym.
- Zwalidowana na nasionach przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>.
- Materiały referencyjne: ERM@-BF422, dostępny za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator**

DAS-24236-5xDAS-21Ø23-5

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi**

Brak.

h) **Plan monitorowania**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany w Internecie]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnią się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 grudnia 2011 r.**

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MIR604xGA21 (SYN-IR604-5xMON-00021-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9533)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/892/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 października 2007 r. przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S. zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę MIR604xGA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek dotyczy również wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza zawierających kukurydzę MIR604xGA21 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i wnioski dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 18 maja 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że kukurydza MIR604xGA21 jest równie bezpieczna jak jej niemodyfikowany genetycznie odpowiednik pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało praw-

dopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę MIR604xGA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”) miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań tych produktów⁽³⁾.

- (4) W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (5) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.
- (6) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (7) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie⁽⁴⁾.
- (8) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania, inne niż te ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dla żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę MIR604xGA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych. Aby jednak zapewnić wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza zawierające organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składające się z nich, w odniesieniu do których złożono wnioski o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2010-00832>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (9) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE⁽¹⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub z nich się składających. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (10) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawiać zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia szczególnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczególnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też szczególnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (11) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (12) O niniejszej decyzji należy powiadomić strony Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych⁽³⁾.
- (13) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (14) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez

jego przewodniczącego, dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków.

- (15) Ponieważ na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2011 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek oraz zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone, przyjęcie tych środków spoczywa na Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza (*Zea mays* L.) MIR604xGA21, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator SYN-IR604-5xMON-00021-9, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-IR604-5xMON-00021-9, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- pasza zawierająca kukurydzę SYN-IR604-5xMON-00021-9, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę SYN-IR604-5xMON-00021-9 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c), zawierających kukurydzę SYN-IR604-5xMON-00021-9 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S., Francja, występujące w imieniu Syngenta Crop Protection AG, Szwajcaria.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty jej notyfikacji.

Artykuł 8

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Syngenta Seeds S.A.S., Chemin de l'Hobit 12, 31790 Saint-Sauveur, Francja.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia**

Nazwa: Syngenta Seeds S.A.S.

Adres: Chemin de l'Hobit 12, 31790 Saint-Sauveur, Francja

W imieniu Syngenta Crop Protection AG – Schwarzwaldallee 215 – CH 4058 Basel, Szwajcaria

b) **Opis i specyfikacja produktów**

1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;

2) pasza zawierająca kukurydzę SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;

3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9, zgodna z opisem we wniosku, uzyskiwana jest w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikację SYN-IR6Ø4-5 i MON-ØØØ21-9 oraz następuje u niej synteza białka Cry3A nadającego tolerancję na niektóre szkodniki z rzędu *Coleoptera* (chrząszcze) i białka mEPSPS nadającego tolerancję na herbicyd glifosat. Jako marker selekcyjny w procesie modyfikacji genetycznej odmiany SYN-IR6Ø4-5 wykorzystano gen *pmi*, dzięki któremu zmodyfikowane komórki kukurydzy mogą wykorzystywać mannozę jako jedyne źródło węgla.

c) **Etykietowanie**

1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.

2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania**

— Specyficzne dla danej modyfikacji techniki ilościowego oznaczania zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy SYN-IR6Ø4-5 i MON-ØØØ21-9 metodą PCR w czasie rzeczywistym, zwalidowane na kukurydzy SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9.

— Zwalidowana na nasionach przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>.

— Materiały referencyjne: ERM@-BF423(dla SYN-IR6Ø4-5), dostępny za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue> oraz AOCs 0407-A, AOCs 0407-B (dla MON-ØØØ21-9) dostępny za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society pod adresem: <http://www.aocs.org/tech/crm>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator**

SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9.

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi**

Brak.

h) **Plan monitorowania**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany w Internecie]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 grudnia 2011 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11xMIR604 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9535)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/893/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 października 2007 r. przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S. zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę Bt11xMIR604, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek dotyczy również wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza zawierających kukurydzę Bt11xMIR604 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i wnioski dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 18 maja 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że kukurydza Bt11xMIR604 jest równie bezpieczna jak jej niezmodyfikowany genetycznie odpowiednik pod względem potencjalnego wpływu na

zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę Bt11xMIR604, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”) miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań tych produktów⁽³⁾.

- (4) W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (5) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.
- (6) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (7) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie⁽⁴⁾.
- (8) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania, inne niż te ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dla żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę Bt11xMIR604, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych. Aby jednak zapewnić wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza zawierające organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składające się z nich, w odniesieniu do których złożono

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2010-00833>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

wniosek o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

- (9) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE⁽¹⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub z nich się składających. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (10) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawiać zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia szczególnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczególnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też szczególnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (11) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (12) O niniejszej decyzji należy powiadomić strony Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych⁽³⁾.

- (13) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (14) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego, dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków.
- (15) Ponieważ na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2011 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek oraz zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone, przyjęcie tych środków spoczywa na Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza (*Zea mays* L.) Bt11xMIR604, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- b) pasza zawierająca kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- c) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S., Francja, występujące w imieniu Syngenta Crop Protection AG, Szwajcaria.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty jej notyfikacji.

Artykuł 8

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Syngenta Seeds S.A.S., Chemin de l'Hobit 12, BP 27, 31790 Saint-Sauveur, Francja.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia**

Nazwa: Syngenta Seeds S.A.S.

Adres: Chemin de l'Hobit 12, BP 27, 31790 Saint-Sauveur, Francja

W imieniu Syngenta Crop Protection AG – Schwarzwaldallee 215 – CH 4058 Basel, Szwajcaria

b) **Opis i specyfikacja produktów**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5, zgodna z opisem we wniosku, uzyskiwana jest w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikacje SYN-BTØ11-1 i SYN-IR6Ø4-5 oraz następuje u niej synteza białka Cry1Ab nadającego tolerancję na niektóre szkodniki z rzędu *Lepidoptera* (motyle), białka PAT nadającego tolerancję na herbicyd glufosynat amonu i białka Cry3A uodparniającego na niektóre szkodniki z rzędu *Coleoptera* (chrząszcze). Jako marker selekcyjny w procesie modyfikacji genetycznej odmiany SYN-IR6Ø4-5 wykorzystano gen *pmi*, dzięki któremu zmodyfikowane komórki kukurydzy mogą wykorzystywać mannozę jako jedyne źródło węgla.

c) **Etykietowanie**

- 1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania**

- Specyficzne dla danej modyfikacji techniki ilościowego oznaczania genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy SYN-BTØ11-1 i SYN-IR6Ø4-5 metodą PCR w czasie rzeczywistym, zwalidowane na kukurydzy SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5.
- Zwalidowana na nasionach przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>.
- Materiały referencyjne: ERM@-BF412 (dla SYN-BTØ11-1) i ERM@-BF423 (dla SYN-IR6Ø4-5), dostępne za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator**

SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5.

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi**

Brak.

h) **Plan monitorowania**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany w Internecie]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 grudnia 2011 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11xMIR604xGA21 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9536)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/894/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 marca 2008 r. przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S. zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę Bt11xMIR604xGA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek dotyczy również wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza zawierających kukurydzę Bt11xMIR604xGA21 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i wnioski dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 15 czerwca 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że kukurydza Bt11xMIR604xGA21 jest równie bezpieczna jak jej niemodyfikowany genetycznie odpowiednik pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi

i zwierząt lub na środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę Bt11xMIR604xGA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”), miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań tych produktów⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.

- (4) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.
- (5) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (6) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie⁽⁴⁾.
- (7) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, inne niż te ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dla żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę Bt11xMIR604xGA21, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych. Aby jednak zapewnić wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza zawierające organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składające się z nich, w odniesieniu do których złożono wniosek o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2010-00834>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (8) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE⁽¹⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub z nich się składających. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (9) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawiać zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia szczególnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczególnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też szczególnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (10) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (11) O niniejszej decyzji należy powiadomić strony Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych⁽³⁾.
- (12) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (13) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego, dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków.
- (14) Ponieważ na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2011 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek oraz zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone, przyjęcie tych środków spoczywa na Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza (*Zea mays* L.) Bt11xMIR604xGA21, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator SYN-BT011-1xSYN-IR604-5xMON-00021-9, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-BT011-1xSYN-IR604-5xMON-00021-9, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- pasza zawierająca kukurydzę SYN-BT011-1xSYN-IR604-5xMON-00021-9, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę SYN-BT011-1xSYN-IR604-5xMON-00021-9 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę SYN-BT011-1xSYN-IR604-5xMON-00021-9 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Syngenta Seeds S.A.S., Francja, występujące w imieniu Syngenta Crop Protection AG, Szwajcaria.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty jej notyfikacji.

Artykuł 8

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Syngenta Seeds S.A.S., Chemin de l'Hobit 12, BP 27, 31790 Saint-Sauveur, Francja.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia**

Nazwa: Syngenta Seeds S.A.S.

Adres: Chemin de l'Hobit 12, BP 27, 31790 Saint-Sauveur, Francja

W imieniu Syngenta Crop Protection AG – Schwarzwaldallee 215 – CH 4058 Basel, Szwajcaria

b) **Opis i specyfikacja produktów**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9, zgodna z opisem we wniosku, uzyskiwana jest w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikacje SYN-BTØ11-1, SYN-IR6Ø4-5 i MON-ØØØ21-9 oraz następuje u niej synteza białka Cry1Ab uodporniającego na niektóre szkodniki z rzędu *Lepidoptera* (motyle), białka PAT nadającego tolerancję na herbicyd glufosynat amonu, białka Cry3A nadającego tolerancję na niektóre szkodniki z rzędu *Coleoptera* (chrząszcze) i białka mEPPS nadającego tolerancję na herbicyd glifosat. Jako marker selekcyjny w procesie modyfikacji genetycznej odmiany SYN-IR6Ø4-5 wykorzystano gen *pmi*, dzięki któremu zmodyfikowane komórki kukurydzy mogą wykorzystywać mannozę jako jedyne źródło węgla.

c) **Etykietowanie**

- 1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania**

- Specyficzne dla danej modyfikacji techniki ilościowego oznaczania zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy SYN-BTØ11-1, SYN-IR6Ø4-5 i MON-ØØØ21-9 metodą PCR w czasie rzeczywistym, zwalidowane na kukurydzy SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5 xMON-ØØØ21-9.
- Zwalidowana na nasionach przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>.
- Materiały referencyjne: ERM®-BF412 (dla SYN-BTØ11-1) i ERM®-BF423 (dla SYN-IR6Ø4-5), dostępny za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue> oraz AOCS 0407-A, AOCS 0407-B (dla MON-ØØØ21-9) dostępny za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society pod adresem: <http://www.aocs.org/tech/crm>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator**

SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9.

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi**

Brak.

h) **Plan monitorowania**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: *plan opublikowany w Internecie*]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

2011/894/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę Bt11xMIR604xGA21 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9536) ⁽¹⁾** 64

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

